קפטן אינטרנט

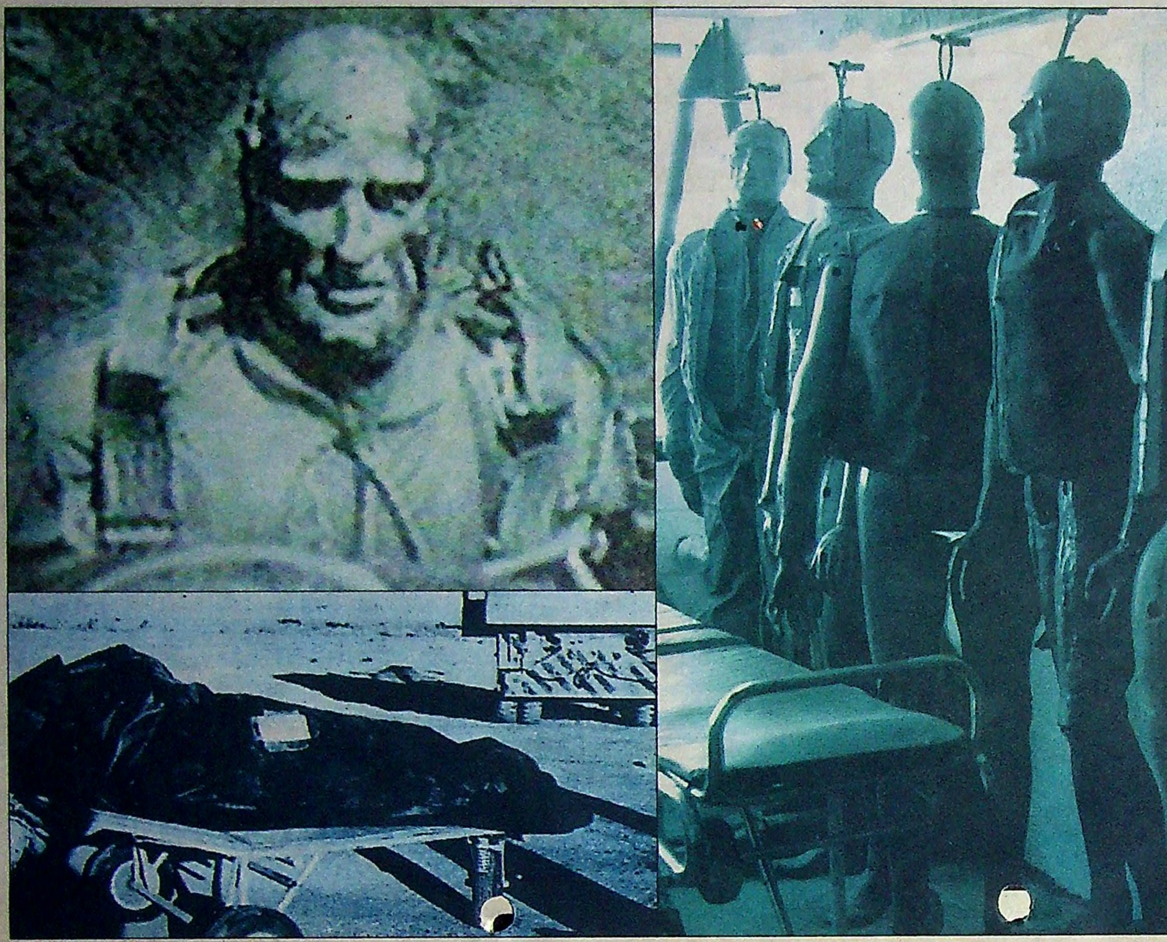
מוסף הארץ למולטימדיה

http://www.haaretz.co.il/captain • גיליון מס' 17 1.7.97

הונג קונג הווירטואלית לאן?

(עמ' 8)

תצלומים: אי.פי

אם עד עכשיו היינו סקפטים, השבוע קיבלנו את האישור האחרון: חייזרים אכן נחתו ברוזוול שבניו מקסיקו ב־1947, חיל האוויר האמריקאי אכן תפס אותם, ביצע בהם ניסויים ואחר כך הכניס אותם לשקיות שחורות. ולנו, כרגיל, לא סיפרו שום דבר.
ואיך אנחנו יודעים [illegible] זה? כי השבוע, כמעט 50 שנה אחרי התקרית, הכחיש חיל האוויר באופן רשמי את קיומה, והודיע שמבחינתו התיק סגור. לכל תופעה שנראית על־טבעית יש הסבר, אמרו הגנרלים, ובמקרה שלנו מדובר בסך הכל בבובות דמויות אדם, ששימשו את חיל האוויר בניסויים של צניחה מגובה רב. לא חייזרים ולא שמייזרים, כמו שהיה אומר נשיא המדינה שלנו, גנרל אף הוא ומאמין עקבי בכל מה שהוא סטריים.
אז מה אם הניסויים שחיל האוויר טוען להם התקיימו חמש שנים אחרי התקרית; אז מה אם זה לא כל כך הגיוני שאת ה"בובות" הכניסו לשקים המשמשים בימים כתיקונם לאריזת מתים, ושבדי לדמות צניחה לא צריך להשקיע כל כך בתווי פנים, ושאם ההסבר כל כך פשוט – צריך לשמור אותו בסוד 50 שנה. כבר כמה שנים טובות שצניחות זה לא סוד כזה גדול.
אבל השאלה היא הרי לא מה קרה באמת. זה, יותר מהכל, עניין של תפישת חיים. תמיד יהיו אלה שיגידו שכן, ואלה שיגידו שלא. ובעניין הזה ראוי לצטט את ריצ'רד פיינמן, זוכה פרס נובל לפיסיקה, שאמר לפני שנים בענווה האופיינית לו: "אני לא לגמרי בטוח בשום דבר, ויש הרבה דברים שאני לא יודע עליהם כלום, כמו למשל אם יש משמעות לשאלה למה אנחנו פה, והאם רק אנחנו פה. אבל אני לא צריך לדעת את התשובות לשאלות האלה. זה לא מפחיד אותי לא לדעת דברים; להיות אבוד ביקום המסתורי בלי שום מטרה: ככה הם בעצם פני הדברים – עד כמה שידוע לי".

עכבר הכפר

קונספירציה "אני חושב שביל גייטס לא באמת קיים. זה כמו בסרט 'מזימות בינלאומיות', כשהם ממציאים דמות כדי להסתיר משהו אחר, הולכים לבתי מלון ורושמים חדר על שמו. רק השם הזה, זה כבר רמז. אחד שמחזיק את המפתח לשערי האינטרנט וקוראים לו במקרה גייטס? נו, באמת" (מנחה הטלוויזיה דניס מילר)

אבל מה הכתובת? "זאת הדרך היחידה לתת ראיונות. מעכשיו, אם מישהו רוצה להשיג אותי, רק דרך האינטרנט בבקשה" (דיוויד בואי, בראיון ב"אמריקה און־ליין", 1994)

המבנה המשותף "אנחנו כמו כל זוג נורמלי. אנחנו יוצאים לסרט, מטיילים, מבזבזים המון זמן באינטרנט" (שחקנית "משמר המפרץ" דונה ד'אריקו על הרומן שלה עם ניקי סיקס, הבסיסט של מוטלי קרו)

טכנופוביה "הדבר היחיד שאני יודע לגבי המחשב שלי זה באיזה חדר הוא נמצא. אני עובר לידו, אני נוגע בו, הילדים שלי מדליקים אותו, אשתי מתעסקת איתו, אבל אני שונא אותו שנאת הקבר השחור" (הנרי וינקלר, פונזי בסדרה "ימים מאושרים")

צועד עם הזמן מראיין: "איך השפיעה הטכנולוגיה על הדרך שאתה מלחין בה?"
פיליפ גלאס: למעשה, היא לא השפיעה בכלל. אני עדיין מלחין על פסנתר הכנף שלי. האמת היא, אני חושב שהאמצעי הטכנולוגי היחיד שיש לי בחדר העבודה הוא מחדד עפרונות חשמלי"

שלום, כאן הקפטן שלכם

התקופה האחרונה – על כל סערותיה, פרשותיה והפרשותיה – דחפה את הקפטן שלכם עמוק יותר אל תוך הרשת, ולא עושה רושם שהוא מתכוון לצאת משם בקרוב. לא שהרשת כולה היא נופת צופים, אבל תסכימו עם הקפטן שסירחון וירטואלי מסריח פחות.

ציור של מוחמד בתור חזיר, אשה שכלאה את ילדיה כדי שלא יפריעו לה לגלוש, שעשועוני טלוויזיה, מכחישי שואה, דואר זבל אלקטרוני, ראיון חושפני של אשת ראש ממשלה, ויכוח על חופש הדיבור, ויכוחים על מי ברח, ניצול מחפיר של עבדים זרים, מודמים איטיים מדי, לבנת חבלה, באג בנטסקייפ, אינתיפאדה, הודעת 404, גז עצבים, האקרים, טרוריסטים. מה עדיף?

כתבות בעיתונים ותוכניות טלוויזיה אוהבות לתאר את הרשת כגיהנום של ברבריות, אנטישמיות ופורנוגרפיה, אבל לא צריך לבלות הרבה זמן באינטרנט על מנת להיווכח שמדובר במקום הרבה יותר שפוי ומנומס מהעולם האמיתי, או לפחות מהעולם האמיתי שלנו פה. יש ימים, ובזמן האחרון יש יותר מדי ימים כאלה, שהרשת היא לא רק מקור של אינפורמציה ובידור, היא גם רמז לעולם נורמלי יותר. זה היתרון של המחוברים.

אנשים תמיד חושבים שמגיע להם יותר, אבל הפעם הם צודקים. מגיע להם יותר. מגיע להם הרבה הרבה יותר, אם תשאלו את

הקפטן שלכם.

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03-5121755 פקסימיליה: 03-5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il. הכתובות המומלצות מרוכזות מדי שבוע באתר־העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com
השער: תצלום אי־פי

הצעה חסרת תקדים בנטוויז'ן:

תביא חבר להתחבר ותקבלו שניכם על כל שעה-שעה חינם!

איך זה עובד

אתם מביאים חבר ושניכם מקבלים על כל שעת חיבור - שעה חינם! למשל: אתם מחוברים בחבילת בסיס של 20 שעות! יש לכם עוד עשרים שעות חינם! החבר מתחבר לחבילת בסיס של 20 שעות! גם לו יש עוד 20 שעות חינם!

כל חבר שווה יותר

חברתם עוד חבר ועוד חבר ועוד חבר...שעות הבסיס שלכם מוכפלות במספר החברים שחברתם!

וגם החברים המתחברים יוכלו לחבר עוד חברים ולהכפיל שעות וגם החברים המתחברים של החברים המתחברים..... וגם.....

אתם עוד מחכים?

לפני שכולם "יחטפו" לכם את כל החברים, חברו אותם אתם - עכשיו!

חשוב !!! בעת התחברותו של החבר החדש עליו להצטייד בשמו המלא של הממליץ (לקוח נטוויזין שהביא אותו), כתובתו, מספר הטלפון שלו וה-user name שלו.

- חבר חדש הוא מי שלפחות שלושה חודשים לא היה מחובר לנטוויזין.
- המבצע בכפוף לתקנון המבצע שמפורסם באתר הבית של נטוויזין www.netvision.net.il

הצטרף למבצע כבר היום
המבצע בתוקף
עד ה-31.8.97

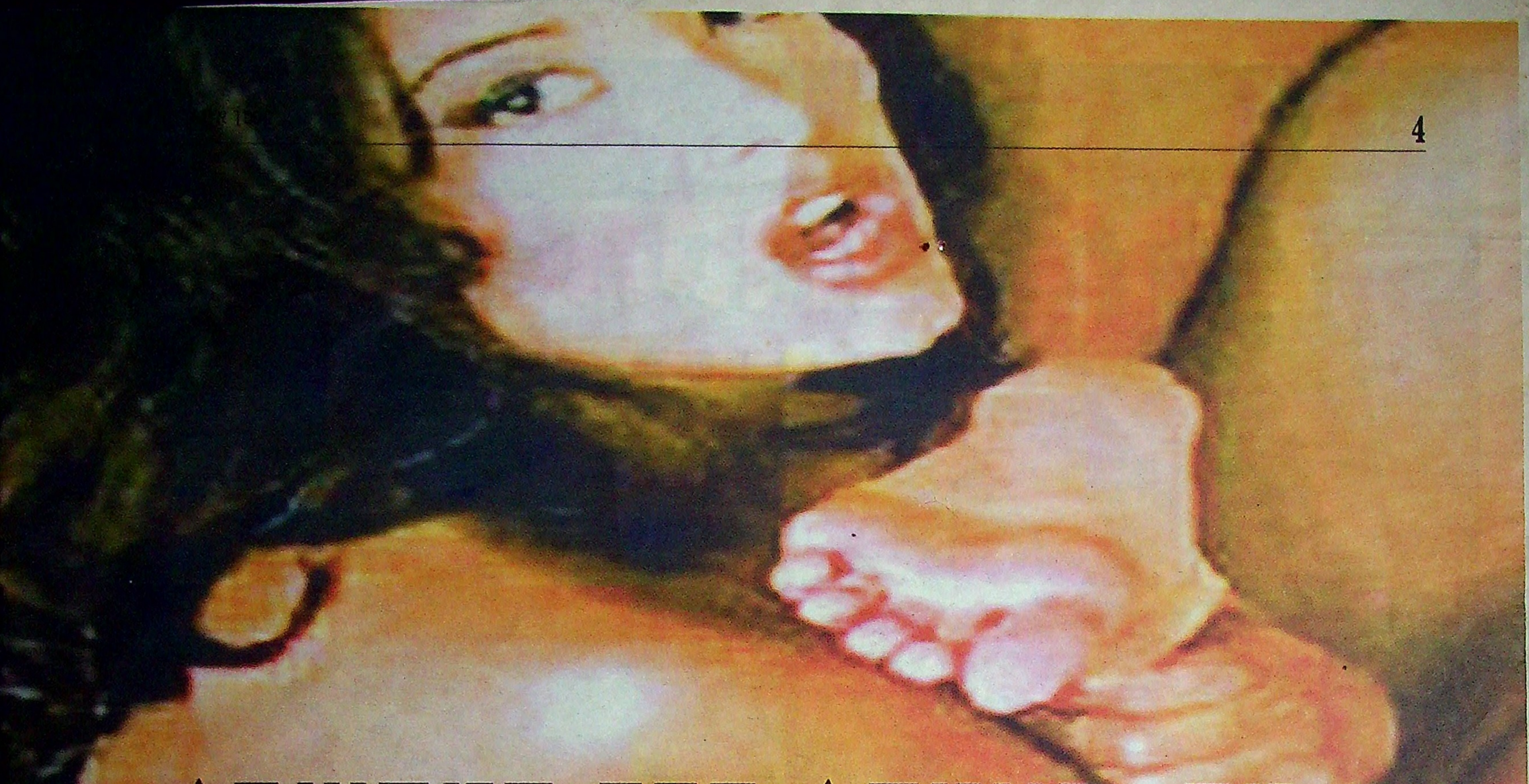
לפרטים: 177-022-8822

http://www.netvision.net.il

נטוויז'ן. כך מתחברים לאינטרנט.

NET VISION

החברה המובילה בישראל באינטרנט. לשרותך.

מה, באמת? דרך המחשב?

אנשים הראו אחד לשני את הפיפי גם לפני האינטרנט, אבל ערוץ המדע פשוט צריך תירוץ בשביל לדבר על זה

נטע גורביץ'

בואו נחסוך מעצמנו את הפתיחה המתחסדת על זה שהאינטרנט זה הרבה יותר מסקס. בטח, רוב האנשים שאתם מכירים משתמשים ברשת בעיקר כדי לשלוח אי־מייל, ולנועזים יש ב־bookmarks את האתר של CNN, אבל כבר כולנו יודעים שיש גם אנשים אחרים, שנהנים לשבת מול חומרה שעולה 15 אלף שקל ולשחק ב"אני אראה לך את שלי אם תראה/י לי את שלך".

וזה לא ממש מפתיע. נראה שהאדם רתם כמעט כל התפתחות טכנולוגית לסיפוק חרמנותו. מכונת הדפוס הביאה לנו את פטריק קים, השח־דחוק את השיחות הארוטיות, הכרומו את "פנטהאוז" ו"פלייבוי", הקולנוע את הסרטים הכחולים, והמכונית את המזמוזים במושב האחורי (שלא לומר אטרקציות מרעישות יותר נוסח הסרט "קראש"). בטח, בדרך גם הודפסו במיליוני עותקים ספרים כמו "יוליסס" ו"פו הדוב", התקיימו שיחות טלפון שהקימו והפילו מדינות, הוצאו לאור מגזינים בענייני מדע ובישול, והקולנוע התברך בכמה סרטים נטולי שדיים, אבל איכשהו, הסקס תמיד מיקד אליו את תשומת הלב. אולי בגלל שהוא מצטלם טוב יותר.

הכרונולוגיה הזאת לא פסחה גם על האינטרנט, ומניסיון העבר ניתן להניח שהיא תחיל את עצמה כחיל הפריצה הטכנולוגית הבאה, גם כשזאת תהיה משהו לכאורה א־מיני לחלוטין, כמו למשל רובוט להכנת סושי.

ומכיוון שדי בתירוץ קלוש שבקלושים כדי לדבר על זיונים, קם ערוץ 8, נאחז באמתלת האינטרנט ושיבץ ללוח שידוריו מתוח הפנים את "אינטרסקס", תוכנית – או, בעצם, סדרה – העוסקת בסקס באינטרנט. לאורכם של שמונה פרקים שלמים מבטיחה הסדרה, שהופקה על ידי HBO, לחשוף בפנינו את העולם המסתורי של המין באינטרנט. מבטיחה – אבל לא ממש מקיימת.

ביום רביעי שודר הפרק המקדים של הסדרה. במלים אחרות: פרק 1־ – או מעין פרומו של שעה אחת – דרך מקורית למתוח סדרה של שמונה פרקים על פני תשעה, ולמלא עוד משבצת שידור. הפרק הציג קטעים נבחרים, והיו בו כל מיני דברים, משונים יותר ומשונים פחות, אבל האינטרנט לא הוזכר בו אפילו במלה אחת. כמה בחורות מרחו אחת על השנייה גלידה ושוקולד חם, גבר הצליף עד כלות באשה קשורה, רופא שיניים בדימוס פיסל בגבס שני קוקסינלים חביבים, להקת רוק וסקס נחשפה במערומיה, ובחורה צעירה וחיננית סיפרה ואף הדגימה את נטיותיה האקסהביציוניסטיות. מעתה אמור: נטיותיו המיניות של האדם רבות ומגוונות, אבל כל קשר בין זה לבין האינטרנט נותר סתום בהחלט. וכל קשר בין זה לבין ערוץ המדע והטבע – נו, באמת.

העניין הגדול בחקר המין ברשת נעוץ בשינוי שהמדיה הזו חוללה במנהגים המיניים ובתפישת המין של משתמשיה. אם נשאיר רגע בצד את ההבעה המזועזעת, הרי שבאינטרנט יש כל מיני מבעים של סקס. יש תמונות (באמת מכל הסוגים, וקצרה היריעה למנותם), קטעי וידאו עם או בלי קול, יש חנויות און־ליין לאביזרי מין, יש אתרים אישיים של איכרים חביבים וגברות נכבדות שנהנים להראות את מרכולתם ברבים. אבל כל החומרים אלה היו בנמצא גם קודם. אולי באופן קצת פחות נגיש, לא ממש על שולחן העבודה במשרד, אבל הבה נודה – אחים יקרים לעידן שלפני הרשת – במאמץ לא ניכר בכלל.

החידוש המשמעותי – זה שהופך את האינטרנט ליותר מעוד כלי להעברה ויזואלית של חומרים מיניים – הוא הסייברסקס. הסקס בחלל הקיברנטי הוא מין בין שני אנשים (או יותר), שמתקיים (או בעצם בכלל לא מתקיים, תלוי איך מסתכלים על זה) בתיווך המחשב. הרשת היא גן עדן למפגשים בין אנשי זרים לחלוטין, מכל רחבי תבל, ואנשים זרים לחלוטין, מתברר, מרגישים לפעמים צורך בלתי ניתן לכיבוש להראות אחד לשני את הפיפי (אם יש להם מצלמת וידאו), או לפחות לדבר על גודלו יוצא הדופן.

האטרקציה הגדולה היא הקלות הבלתי נסבלת שבה יכולים למצוא באינטרנט זה את זה אנשים עם העדפות מיניות לא קונוונציונליות. קשירות? חיות? חזה גדול? אנאלי? אורלי? פטיש? הכל נמצא, כמו שאומרים היום, במרחק לחיצת עכבר. הבונוס הנלווה הוא האפשרות להיות הכל. הגוף הוא כבר לא מגבלה. גברים יכולים להיות נשים, נשים יכולות להיות מבוגרות או צעירות יותר, או לחילופין להפוך לחייל אמיץ במארינס, ולכולם יש, כמובן, זין ענק וחזה שופע.

זה נשמע אולי מופקר ודקדנטי, אבל ככה – ואת זה אף פעם אסור לשכוח – נשמע פעם גם "מאהביה של ליידי צ'טרלי". לא ננקוט כאן בעמדה שיפוטית – אם זה טוב או רע, יוצר ניכור או דווקא מקרב, מלמד אותנו עוד על עצמנו או מבלבל – העובדות הן שזה קורה בהרבה מאוד בתים.

ואולי גם אצלכם. לפי דיוויד לטרמן, אלה הסימנים לכך שבן או בת זוגכם מנהלים רומן דרך המחשב: הוא יושב מול המסך עירום; אחרי שהוא מכבה את המחשב הוא תמיד מדליק סיגריה; הוא נהיה מעולה בלהקליד עם יד אחת; יש אודם על העכבר; הבעיה במדפסת מתבררת כתחתונים תקועים, ותיק המסמכים של הפקס מפוצץ בתמונות של תחת של גבר שאתם לא מכירים. גם במקרה הזה, כמו כמעט בכל דבר בחיים, כדאי להיות מצוידים היטב. מצלמה דיגיטלית וסורק יאפשרו לכם להוסיף לטקסט גם תמונות, ומצלמת וידאו תגש כמעט לחלוטין על הפערים.

ולא נותר לנו אלא לצטט את התרבנה העמוקה של המתפשטת החביבה מערוץ 8: "כולנו אנשים מבוגרים, וכולנו נולדנו עירומים". ועל מה שכל זה עושה לילדים שלכם – בפעם הבאה.

"אינטר־סקס"; ערוץ 8 בכבלים; יום שני 23:20.

16 שנות נסיון ועשרות אלפי לקוחות מרוצים, מדברים בעד "סיבית"

לצערנו, יש כאן מקום רק לארבעה...

מרסל סלע, מנכ"ל חברת "תגד הנדסה בע"מ"

"אני הראשון שאקנה את המוצר הבא של "סיבית". "סיבית" הקימה את רשת המחשבים במשרדנו ואני עובד איתם משנת 82'. האנשים שעובדים ב"סיבית" מוכשרים. מערכת התוכנה שלהם ידידותית מאוד ואנו משתמשים בה שנים רבות לשביעות רצוננו. כל המידע היעודי של החברה מעובד בתוכנה של "סיבית". מאוד נוח להפיק דו"חות בעזרת ה"סופרוורקס-קלבו".

גיא רדר, מנכ"ל חברת "רדר ביטוחים"

"יכולת התמיכה של שני אנשים באלף לקוחות היא בהחלט בזכות "סיבית".
אנחנו לקוחות של "סיבית", משנת 82'.
"סיבית" חברה אמינה עם שירות מעולה, מוצרים איכותיים ומחירים סבירים מאוד.
...אני זוכר שנפלה במשרדנו מערכת תקשורת המחשבים ומיד הגיע נציג חברת "סיבית" ופתר את הבעיה".

אלי הולצמן, מנכ"ל "אינטרנט זהב"

"התחלתי לעבוד עם חברת "סיבית" בראשית שנות השמונים עוד בהיותי מנכ"ל "סופר-פארם", והמשכתי לעבוד איתם בכל החברות אותן ניהלתי.
כיום, כמנכ"ל חברת "אינטרנט זהב", אני ממשיך להנות משירותיה היעילים והמקצועיים של החברה".

יעקב שרת, עיתונאי, מתרגם ועורך לשוני

"במסגרת עבודתי כמנהל "העמותה למורשת משה שרת", אני לקוח של "סיבית" משנת 84'. את המחשב הראשון שלי קניתי ב"סיבית". מעולם לא חשבתי להחליף אותם שכן אני נהנה מאוד מהשירות והתמיכה של "סיבית". המחירים שלהם סבירים בהחלט ומה שחשוב לא פחות - הם נחמדים, נעימים ומקצועיים".

חברת "סיבית" בעלת 16 שנות נסיון בענף המחשבים – חומרה, תוכנה ורשתות, יודעת שללקוחות חשובים האמינות והשירות.

ב"סיבית" תקבל את הציוד המתקדם ביותר, תוך התאמה מלאה לצרכי משרדך.

"סיבית" מציעה לך את השירות הטוב ביותר ובמחירים הטובים ביותר.

השירות לא מסתיים בעת הקניה, מערכת התמיכה וצוות מעבדת השירות של "סיבית" יסייעו לך בכל רגע שתזדקק להם.

את הצעת המחיר הבאה שלך אתה חייב לקחת מ"סיבית" כדי שתבין ש"סיבית" לא רק מבטיחים.
צלצל עכשיו: 03-5272478!

SIBIT סיבית
שרותי מיקרו מחשבים בע"מ

מערכות פנטיום, פנטיום פרו, מקינטוש, רשתות, ציוד היקפי ותוכנות
רח' ריינס 40, תל-אביב 64587. טל' 03-5272478, פקס' 03-5230207

הסמים עושים אותך כזה קטן - וצבעוני

דו"ח אמין

עידו אמין

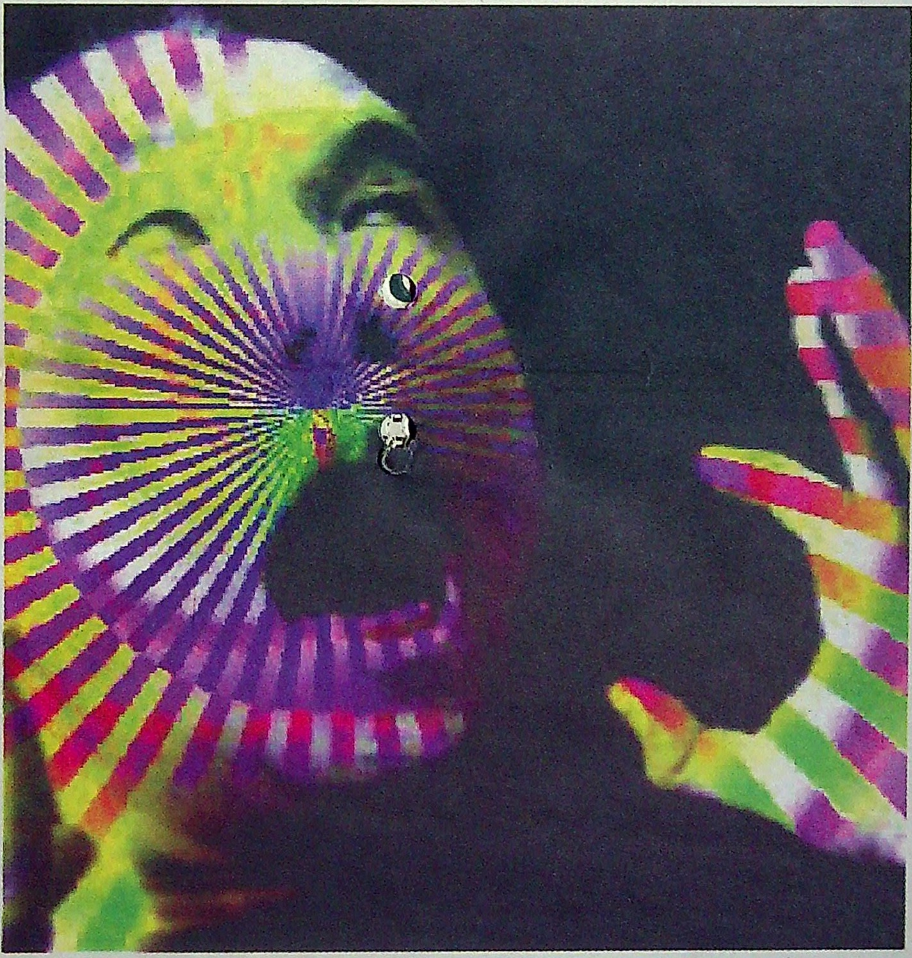
לרגל שבוע המלחמה בסמים התבשרנו על ידי הרשות למלחמה בסמים כי כשליש מהסטודנטים באוניברסיטת תל אביב, ואחוזים מדהימים גם במקומות אחרים, עישנו סמים. מה הפלא, אם כן, שבאינטרנט – רשת שהאקדמיות והתל-אביביות טבועות בה – קם אתר מתחרה לאתר של הרשות למלחמה בסמים, אתר ששם לו למטרה להילחם נגד המלחמה בסמים?

האמת, לא קשה להתחרות באתר הרשמי של הרשות למלחמה בסמים. הוא מציג חזות מכופתרת, בלתי תקשורתית, רדומה, כמעט, איך לומר, מסטולית. הוא כתוב בעברית שאינה ניתנת לקריאה אלא לבעלי מערכת חלונות עברית, ועל כן, מן הסתם, חלק נכבד מן הסטודנטים אינם יכולים לקרוא אותו (שכן הם גולשים דרך מערכות מבוססות מקינטוש או יוניקס). במקום לפרסם את המחקרים בתחום הסמים (כפי שעושים יריביו), הוא מפרסם רק את שמות המחקרים. המעוניינים בהם מוזמנים להתקשר ב... טלפון, כדי לבקש עותק. בקיצור: יש הרבה מה לשפר.

אולי הרשות תוכל ללמוד משהו, לפחות בתחום האינטרנט, דווקא מלוחמי הלגליזציה: שפע של מידע בינלאומי, אפשרות לשגר מכתבי מחאה לחברי כנסת, רשימת תפוצה חיה ופועמת. ולכבוד שבוע המלחמה בסמים נפתחה גלריה, המציגה מפרי מכחולם האלקטרוני של פעילי הלגליזציה. מדוע שלא תפתח גם הרשות למלחמה בסמים גלריה לפעיליה, ונוכל כולנו להיווכח אם הסמים מעודדים את היצירתיות, או שמא לא.

את VibeRations – ציור של זוהר, מפעילי האגודה נגד המלחמה בסמים – ניתן למצוא ב:

http://legalize.corky.net/gallery

VibeRations, ציור מהגלריה באתר של האגודה נגד המלחמה בסמים. מעורר או לא

סוד ההצלחה: בלי יצירתיות

ואפרופו יצירתיות. בימים אלה נשפך דלי מים על מדורת היצירתיות באינטרנט, ודווקא על ידי אחד ממנהלי העל החשובים בתחום הקמת האתרים: טד לאונסיס, נשיא ומנכ"ל אמריקה און-ליין סטודיוס, ואחד מ־200 המנהיגים של עולם העתיד על פי "הפורום הכלכלי העולמי" בדאבוס, שווייץ. על אמריקה און-ליין אין צורך להרחיב את הדיבור – מדובר בספקית אינטרנט אמריקאית המצטיינת בשיווק עממי ואגרסיווי, וזוכה להצלחה העולה על כל הציפיות.

אז מה אומרים באימפריה הזו? אם אתם חולמים על קריירה של מעצבי אתרים, כדאי שתדעו שלאונסיס, שהרצה השבוע לפני בעלי מקצוע בתחום, אמר להם, אם לתמצת: בשנה הבאה תהיו רובכם מחוסרי עבודה. לאונסיס הציע למקימי האתרים להתרכז יותר בצורכי הקהל ובנושאים המעניינים אותו, ופחות בהפגנות פעלולי אינטרנט. אם לא תחזרו לעצמכם, הבטיח, מוטב שתתכוננו ל"טלטלת האינטרנט הגדולה", שלדבריו בוא תבוא במהרה.

עוד סימן לכך שפעלולי הפלאג-אינים ירדו מסדר היום אפשר למצוא בהיערכות החדשה של פוינטקאסט – אותה תוכנה המלקטת עבור למעלה ממיליון מנויים פיסות של חדשות מן הרשת, ומציגה לכל אחד מהם עיתון פרטי בזמנו הפנוי. פוינטקאסט מאפשרת עכשיו לכל דכפין להפוך לתחנת שידור עצמאית למיליון מנוייה. אלא מה? מתברר שהכנת האתרים לשידור בפוינטקאסט כוללת את הסבתם למכנה המשותף הנמוך ביותר. זה אומר: פחות אנימציה ופחות תכנות מתקדם, שכן מערכת השידור של פוינטקאסט לא תעביר ג'אווה סקריפט וגם לא אנימציה מבוססת GIF – שני כלי עבודה נפוצים ביותר. כל כך נפוצים, שאפילו שילוב האתר הרזה של עבדכם הנאמן והפיכתו לערוץ פוינטקאסט נמשך כבר שבועיים.

גובש תקן לפרטיות

יאפשר לגולשים להחליט איזה מידע למסור לאתרים

פרויקט הקרוי "מצע להעדפות פרטיות" נמצא במלוא התנופה ב"קונסורציום של הרשת הכלל עולמית" בקיימברידג', מאסצ'וסטס – ארגון המאגד את מרבית החברות הגדולות השותפות בפיתוח תוכנות לאינטרנט. מטרת המצע היא להקל על הצרכנים להחליט איזה מידע אישי הם מעוניינים לספק לאתרים ברשת. יש גולשים, למשל, שיהיו מוכנים לספק פרטים על חומרי הקריאה המועדפים עליהם כדי לקבל עמודי חדשות אישיים, אבל לא כדי שהאתר ימכור את המידע לגורמים אחרים. בנוסף, אתרים אחדים כבר פרסמו את מדיניות שמירת הפרטיות שלהם, אבל לצרכנים קשה לוודא את נכונות ההצהרות.

על פי הצעות הקונסורציום, המשתמשים יקבעו עדיפויות פרטיות בדפדפנים שלהם לגבי מסירת שמותיהם, כתובותיהם, תחביביהם וכו', באופן פרטני או גלובלי, על פי העדפתם. אפשר יהיה להישאר אנונימיים בכל עניין ועניין, או לאשר מסירת פרטים חלקיים, או לאפשר גישה לכל האתרים בלי להתחשב במדיניות ההגנה על הפרטיות הנהוגה בהם.

המכנ[illegible] המוצע, הנקרא P-3, יאפשר לעדיפויות המשתמשים להיות מושוות באופן אוטומטי למדיניות של האתר. במקרה שמישהו יהיה מעוניין ביותר הגנה על מידע אישי מזו שהאתר מספק, המשתמש יישאל על כך לפני כניסתו לאתר. פעולה נוספת, הנקראת "טראסטי", מיועדת להבטיח שהאתרים יפעלו לפי המדיניות שעליה הם מצהירים. גרסה ראשונה של התוכנה תופעל בעוד שישה חודשים עד שנה.

הצנזורה נעצרה בעליון

בית המשפט העליון בארה"ב ביטל את חוק הצנזורה על האינטרנט

בהחלטה המשתרעת על יותר מ־40 עמודים דחה בית המשפט העליון של ארה"ב את "חוק התועבה באינטרנט" שהתקבל בפברואר 96' כחלק מחוק התקשורת בארה"ב. המאבק נגד החוק הונהג, בין היתר, על ידי ארגונים לחופש הביטוי ואיגוד הספריות הציבוריות בארה"ב שכן החוק, אילו התקבל, היה יכול להוליך אל בית האסורים מצעד של ספרניות האחראיות על הפעלת תחנות אינטרנט ציבוריות.

בית המשפט תמך דווקא בכוונת המחוקק להגן על ילדים מפני חשיפה לחומר "בלתי הגון" באינטרנט, אלא שלא הסכים כלל ועיקר לטענת פרקליטות ממשלת ארה"ב כי לשם הגנה על ילדים מותר לפגוע בחופש הביטוי של מבוגרים. בית המשפט ביקר בחריפות את הממשל שתמך בחוק, וקבע כי חוקים המונעים ביטוי חופשי – כולל בלתי הגון – למשל בחדרי צ'ט, סותרים את החוקה.

"בחוק הנידון חסרה מידת הדיוק הנדרשת על פי החוקה כאשר באים לחוקק חוקים המגבילים את חופש הדיבור", קבע בית המשפט, וגלגל את הכדור לעבר ההורים. "תוכנות קיימות יאפשרו להורים למנוע מילדיהם גישה לחומר בלתי הולם", קבע בית המשפט.

בדעת המיעוט של השופטת או'קונור גולגל הכדור בחזרה דווקא אל הקונגרס, שכנראה ינסה שוב את כוחו בהגדרת "אזורים למבוגרים בלבד", כדברי השופטת, ואולי בכיוון כללי של "פרצלציה של האינטרנט".

אך גם אם נזכה למהדורה שנייה ומשופרת של חוק התועבה האלקטרונית, זה כבר לא יהיה זה: החוק שירד כעת מהפרק קבע עונשים של עד שנתיים מאסר וקנסות של עד 250 אלף דולר לעבריינים המעבירים ברשת חומר "בלתי הגון" שקטינים עלולים להיחשף אליו. יש להניח כי חוק נוסף, גם אם יחוקק, לא יקבע עונשים גורפים כאלה.

עידו אמין

הצפנה: אין אישור

ממשל קלינטון לוחם למניעת הקלה בהגבלות המוטלות על טכנולוגיית הצפנה

לאחר שתת ועדה של ועדת היחסים הבינלאומיים בבית הנבחרים אישרה לפני שבוע חקיקה שתסיר את רוב ההגבלות המוטלות על *תוכנות הצפנה, תוכנות ערבול* מידע, ותוכנות "מפתח", הגביר ממשל קלינטון בשבוע שעבר את מאמציו לחסום את המהלכים בקונגרס להקלת הגבלות היצוא המוטלות על טכנולוגיית הצפנת מחשבים.

פקידים בכירים בממשל, בהם מנהל משרד החקירות הפדרלי לואיס פריה, השמיעו בשבוע שעבר בגבעת הקפיטול את דעתם נגד ההקלות על יצוא טכנולוגיות ההצפנה. פריה ופקידים אחרים טוענים כי יש להתיר יצוא הצפנות חזקות רק אם הן יכללו מרכיבים שיאפשרו לממשלה לפצח את הקודים באמצעות גישה למפתחות התוכנות.

תעשיית התוכנות האמריקאית טוענת, לעומתם, כי מתחרים זרים שאינם נתונים לבקרה זוכים בנתח שוק, כשהם מוכרים הצפנה שאינה מחויבת לכלול את מרכיבי פיצוח הקודים. חברת סאן מיקרוסיסטמס, למשל, מסרה באחרונה, כי היא תשווק הצפנה המיוצרת ברוסיה לצד כמה ממוצרי היצוא שלה.

הצפנה: יש אישור

נטסקייפ ומיקרוסופט יכולות לייצא טכנולוגיות אבטחה

בינתיים, נטסקייפ ויריבתה מיקרוסופט הודיעו לפני שבוע כי הן קיבלו את אישור הממשל האמריקאי לייצא תוכנת אינטרנט המשתמשת בטכנולוגיית אבטחה חזקה. החברות מסרו בהודעות נפרדות לעיתונות כי הן קיבלו רשיונות ממחלקת הסחר האמריקאית המתירים להן לספק את ההצפנה החזקה במוצרים הנמכרים לבנקים להגנה על עסקות און-ליין גלובליות.

עד כה אסרו הרשויות בארה"ב על חברות מחשבים למכור תוכנות המכילות טכנולוגיית מחשבים חזקה של 128 ביטים, בנימוק שטרוריסטים ופושעים עלולים לעשות בתוכנות שימוש כדי לחמוק מידי רשויות החוק. נטסקייפ הודיעה, כי ההרשאה שניתנה לה למכור תוכנות אינטרנט המאפשרות אבטחת תקשורת תעודד את פיתוחם של שווקים פיננסיים חדשים, כמו בנקים באון־ליין.

בגרסת היצוא של הדפדפן החדש של נטסקייפ, קומיוניקייטור, תשולב הצפנה של 128 ביטים. גם בשרת נטסקייפ תהיה הצפנה של 128 ביטים והוא ייוצא לבנקים מורשים ברחבי העולם. גם ממטה מיקרוסופט נמסר כי החברה קיבלה רשיון ליצוא מוצרי הצפנה של 128 ביטים לבנקים. המוצרים הראשונים של מיקרוסופט שישלבו את הטכנולוגיה יהיו האינטרנט אקספלורר 4.0 ושרת המידע של מיקרוסופט, מסרה החברה. בנטסקייפ הזדרזו להצביע על כך שהאינטרנט אקספלורר 4.0 של מיקרוסופט אינו צפוי להגיע לחנויות בשבועות הקרובים, לעומת המוצר של נטסקייפ, שכבר קיים בשוק.

האקספלורר 4.0 – בקרוב

מתישהו בקיץ

מנהל במיקרוסופט בסיאטל, שם ערכה החברה תדרוך באשר למוצרי האינטרנט שלה לאנליסטים ולמדיה, אמר כי גרסת בטא של אינטרנט אקספלורר 4.0 לשימוש פתוח תצא ביולי, ותגיע לשוק בסוף הקיץ. מנהלים במיקרוסופט מסרו כי יהיה עליהם לבחון את תוצאות המבחן לפני שיחליטו מתי לשגר את המוצר לחנויות.

קודם לכן אמר בתדרוך סגן נשיא מיקרוסופט, פאול מאריץ, כי החברה תשקיע 1.5 מיליארד דולר עד 30 ביוני 98' במוצרי אינטרנט ושירותים. הוא לא הרחיב בדיבור על חלוקת הכספים, אבל הנתון דומה לתקציב המחקר והפיתוח בן 1.2 מיליארד הדולרים בשנת הכספים האחרונה, ומדגיש את חיוניות האינטרנט בעיני החברה.

20 אלף גנים עלו לרשת

צעד נוסף במיפוי הגנום האנושי

יום לאחר שהשתחרר מכבלי שותפו המסחרי פרסם מכון מחקר גנטי מתקדם מידע שעשוי לסייע למדענים בכל רחבי העולם החוקרים מחלות שונות, ביניהן מלריה, כולירה ושחפת. המכון למחקר גנטי, הפועל ללא מטרת רווח, פרסם לפני שבוע את המידע באתר ברשת שכונן בשיתוף עם המרכז הלאומי למידע בביוטכנולוגיה של המכון הלאומי לבריאות. בחומר שפורסם יש מידע על יותר מ־20 אלף גנים של 11 זני מיקרובים. "אלו הן החדשות הטובות ביותר שהיו לנו זה שנים", אמרה הביולוגית לוסי שפירו מאוניברסיטת סטנפורד. "זה מאפשר לנו גישה לגנים שבקטריה עושה בהם שימוש כדי לגרום למחלות מדבקות". דיוויד ליפמן, מנהל המרכז הלאומי למידע בביוטכנולוגיה, אמר: "לפני יומיים, המידע הזה לא היה בנמצא. כעת יוכלו מדענים בכל רחבי העולם ללמוד את החומר הזה".

המידע הוצב באינטרנט יום לאחר שהמכון למחקרים גנטיים ויתר על מיליוני דולרים בתמורה לזכות לפרסם את עבודתו. המכון היה קשור במשך חמש שנים ל"מדעי הגנטיקה האנושיים", גוף עסקי שניסה לפתח תרופות חדשות על בסיס עבודת המכון, ועמל על גילוי קודים גנטיים אנושיים. המכון משתתף בפרויקט הגנום האנושי, שמטרתו יצירת מפה מפורטת של הגן האנושי.

סוף התעריף המוזל?

ייתכן שבקרוב שוב תצטרכי לדבר מהר

השיחות הבינלאומיות הזולות באמצעות האינטרנט נתונות בסכנה: מגמה לאיסור וחסימה של שיחות אלו ניכרת לאחרונה במספר מדינות בעולם, במטרה להגן על חברות הטלפוניה הממשלתיות. בין המדינות המצרות את צעדי הטלפוניה האינטרנטית: צ'כיה, הונגריה פורטוגל ואיסלנד. במדינות אחרות, [illegible]ת איטליה, נורווגיה ושוו[illegible] מאפשרים לרשויות לאסור על כל [illegible]שות עסקית, שאיננה חברת הטלפוניה הממשלתית, להעביר שיחות.

הנציבות האירופית ש[illegible] לאפשר למדינות החברות לה[illegible] את השיחות באינטרנט. השבוע נפגש יו"ר ועדת הקומוניקציה הפדראלית בארה"ב עם מנהיגי האיחוד האירופי, בין השאר לדיון בנושא טלפוניית האינטרנט. עד לא מזמן, האיסור על השיחות באינטרנט כמעט ולא נאכף. שיחות האינטרנט הסתכמו בהתקשרויות של משוגעים לעניין עם חברים מעבר לים. השיחות, שברוב המקרים מותנות בקיום מחשב אישי משני צדי הקו, קשות לביצוע ואיכותן רעה. שיחות האינטרנט עדיין גוזלות נתח קטן בלבד מכלל ההתקשרויות הבינלאומיות.

אבל דו"ח שיצא לא מזמן מעריך, כי AT&T לבדה תפסיד שיחות בשווי 350 מיליון דולר לרשת עד 2001. יתר על כן, מוצרים חדשים מצמצמים את הפערים בין השיחות הרגילות לשיחות דרך האינטרנט. הדבר מסייע בהרחבת השימוש באינטרנט לצורכי טלפוניה בינלאומיים, והביא כמה מדינות לנקוט אמצעים.

השיחות באמצעות המערכת מתבצעות כך: הלקוחות גולשים לאתר של נט2פון, מחייגים באמצעות המחשב האישי מספר המאפשר להם להתחבר דרך האינטרנט למדינה אחרת, שם מנווטת השיחה כך שניתן לקשרה לטלפון רגיל. כדי למנוע שיחות כאלה דרך האינטרנט, מדינת המקור יכולה לחסום את הגישה לאתר ברשת, ולפיכך המשתמשים אינם יכולים להתחיל בתהליך החיוג. שיחה בינלאומית באמצעות הנט2פון עולה 10 סנט לדקה לעומת יותר מ־2 דולרים באמצעות חברות טלפוניה רגילות. סביר להניח כי מדינות שהתעריפים בהן גבוהים ינסו להגן על הכנסותיהן.

ת ר א ו מ ה ש ה ע כ ב ר ה נ י א ע ל

סנדרה בולוק

1995. סנדרה אנט בולוק משחקת בסרט "ספיד", וזוכה במעמד של סטארית ובמקום הראשון בקטגוריית "השדקנית הסקסית ביותר" בתחרות של אם־טי־וי. שנה אחר כך היא מככבת בסרט "הרשת", ובאתרי מעריצים רבים מכנים אותה "מלכת הרשת" – וזאת לא סתם מחמאה. 50 אלף פעמים מוזכר שמה ברשת, 136 אתרים מוקדשים לה בלבד. אין הרבה שחקניות שמתקרבות לזה, אם בכלל. יש לה קבוצת דיון על שמה, בה דנים, כרגיל, בתמונות עירום שלה, ומעריציה לוקחים חלק פעיל בקבוצות דיון אחרות. בולוק, בתם של זמרת אופרה גרמניה ומורה לפיתוח קול אמריקאי, נדדה בילדותה בין זלצבורג (אוסטריה) לווירג'יניה. היא הופיעה עם אמה על בימות בתי אופרה שונים, וכשגדלה למדה דרמה באוניברסיטה. שלושה מבחנים לפני השלמת התואר היא החליטה לחתוך לניו יורק, ואכן השתתפה ברשימה לא מבוטלת של סרטים, ששמות רובם לא יאמרו דבר לאף אחד. עד "ספיד" היא התפרנסה בעיקר ממלצרות. האשה הסקסית ביותר נפרדה ב־1994 מחברה טד דנובן, פרידה שקצת הרסה אותה, ומאז, טוענים ברשת, היא די סולו. היא ביקשה, אז כשזכתה בתואר ההוא, שבנים יגלו לה מה סוד קסמה, כדי שהיא תוכל להפעיל אותו יותר. ואנחנו אומרים: נעמי קמפבל, את לא הראשונה שפרידה הורסת אותך, מיליונים של מעריצים לא יצליחו לכבות אתכן.

- http://www.sandra-bullock.org
- ציוד למחשב (שומר מסך, אייקונים וכו'): http://www.geocities.com/Hollywood/Hills/3525
- http://www.geocities.com/Hollywood/Hills/3190
- http://weber.u.washington.edu/~louie/sandra.html
- http://www.celebsite.com/people/sandrabullock/index.html
- http://www.soapy.com/indi/sandra
- קבוצת דיון: alt.fun.sandra-bullock

רוצים חופש, פוחדים להסתבך

קהילת האינטרנט בהונג קונג יודעת שהחל מהיום, עם המעבר לסין, החיים יהיו הרבה יותר קשים

איילת בכר, הונג קונג

שלטי ענק מובילים אל "קפה העתיד", קפה־אינטרנט הונג קונגי המצוי בלב חנויות מחשבים ותוכנה במרכז הקניות גני וונג פו באי קואלון. גן העדן הצרכני הזה יושב על שפת המים, וצופה אל קו הרקיע האימתני של האי הונג קונג. ברחובות גורדי שחקים צפופים, מהם פורצים גשרים להולכי רגל וסבך מגובב של שלטים בסינית. יחד עם האד המהביל של 30 מעלות חום ו־90 אחוזי לחות, זה מזכיר יותר מכל את "בלייד ראנר".

ב"קפה העתיד", נכון לכמה ימים לפני 1 ביולי, יום המעבר של המושבה הבריטית לריבונות סינית, לא מרדאגים. הקפה מבטיח לספק ללקוחות את כל צרכיהם הווירטואליים. ואלה, מתברר, לא רבים. גארי לוק, 21, גדל על הקו הונג קונג־קנדה. עם סיגריה ביד אחת וחיית מחמד וירטואלית בשנייה (מדובר בדינוזאור בן 7 ימים, והוא מרגיש טוב מאוד, תודה), הוא מתקשה להתנתק מקבוצת הפטפוט הקבועה שלו. הוא הגיע להונג קונג כדי לצפות מקרוב בחגיגות המעבר, אבל בינתיים הוא מבלה את כל זמנו על הרשת. "בששת הימים שאני יושב בבית הקפה", הוא מדווח, "לא ראיתי אף אחד שמתחבר לאתר שקשור למעבר לסין. לאנשים פה בכלל לא אכפת מפוליטיקה. נכון, הדור שלי רואה את סין כמשהו רע ומאיים, אבל ברשת אנחנו מחפשים רק בידור".

אם להאמין ללוק, ולסטריאוטיפ שמציגה התקשורת המערבית, הרי שההונג קונגי המצוי הינו ברייה א־פוליטית שלא מתעניינת בכלום חוץ מאשר בעסקים, כלומר בכסף. אך נראה שהעמדה הרשמית המשווקת לעיתונות המערב – "העסקים ימשיכו כרגיל ואין מה לדאוג" – היא למעשה מעין מנטרה מרגיעה, שתושבי המקום משננים כדי לשכנע את המערב, ואת עצמם, שאכן יהיה בסדר. אך מאחורי החזות העסקית האדישה, יש לכל אחד מאנשי הונג קונג לפחות שתי דעות, תלוי איך שואלים; וכשמדובר באינטרנט, תלוי איפה גולשים.

המודאגים

הרשת מארחת מבחר עצום ומבלבל של אתרים שסוקרים את עבר של הונג קונג לסין או קשורים אליו באופן זה או אחר. האתר הרשמי שהקימה ממשלת סין כדי לחגוג את המעבר (http://www.hk1997.china.com) כולל ספירה לאחור ובהם לבביות מחברות שונות, לרבות אריקסון, אי־נטל, קודאק, ומיצובישי. האתר הבריטי (http://www.fco.gov.uk/keythemes/hongkong) חגיגי מעט פחות, ומבליט בשער את התחייבותה של סין לשמור על סגנון החיים הנוכחי והמערכת החברתית והכלכלית של הונג קונג למשך 50 השנים הבאות.

חירויות הפרט, ובכללן חופש הביטוי, נמצאות בראש סדר היום של אתרים פרו־דמוקרטיים, המעוניינים לשמור על העצמאות ההונג קונגית. אמילי לאו, פוליטיקאית לוחמת תושבת המקום, מחזיקה אתר המיוחד לתמונותיה ולנאומיה (http://www.emilylau.org.hk) לאו, שמין הסתם תהיה מחוסרת עבודה לאחר הקמת הגוף המחוקק החדש בהונג קונג, מזהירה כי גוף זה מעמיד בסכנה חמורה את החירות, היציבות והשגשוג של הונג קונג.

בתפקידה כחברת המועצה המחוקקת הנוכחית, הובילה לאו מאבק נגד ניסוח תקנות המגבילות את האינטרנט בהונג קונג. מאז לידתו, ב־1984, פעל האינטרנט בהונג קונג ללא מגבלות, מלבד חובת הרישוי, שהונהגה ב־1995. רק לפני כשנה החלה המועצה המחוקקת לדון בהגבלת האינטרנט בשל ריבוי האתרים הפורנוגרפיים. נערכה התייעצות עם הציבור ועם הקהילה העסקית, ובינואר השנה הוכרז כי האינטרנט לא יוגבל על ידי השלטון. איגוד ספקי השירות, שהתנגד להגבלת הפעילות מסיבות מסחריות, התחייב לנסח "קוד התנהגות" מחייב. על פי המסמך, שפורסם באפריל, האיגוד מבטיח "איכות, חוקיות ושיתוף פעולה עם השלטונות". מה זה אומר? תלוי. כמו כל דבר אחר שמתייחס לעתידה של הונג קונג, צריך לחכות ולראות: מה יעשו הסינים, איך יגיבו ההונג קונגים, וכמה לחץ יפעיל המערב.

בריס מקינטייר, אמריקאי שחי בהונג קונג מאז שנות ה־70, מודאג. כמרצה בחוג לתקשורת באוניברסיטה הסינית של הונג קונג, הוא חוקר את ההגבלות של האינטרנט באסיה. אם המצב הנוכחי אצל המדינות השכנות מעיד על מה שעתיד להתרחש בהונג קונג, הרי שהתחזית לא מעודדת. מקינטייר מונה בקדרות את רשימת האתרים שנחסמו לגישה בסין מאז ינואר השנה, לאחר מותו של דנג קשאופינג: "סי־אן־אן", "וול סטריט ג'ורנל", "טיים מגזין" ואמצעי תקשורת מערביים אחרים, בצד האתר של הדלאי לאמה ושל ממשלת טייוואן. (אגב, הונג קונגים שביקרו בסין מרווחים כי באחרונה הוסרו כמה מן האתרים מ"הרשימה השחורה"). מלבד חסימת אתרים, ממשלת סין מחייבת את ספקי השירות והמשתמשים להירשם במשטרה.

פרוקסי ליידי

סינגפור, המוזכרת לעתים קרובות כמודל להתפתחות של הונג קונג, מפעילה פיקוח נוקשה על הרשת, כמו על שאר ההיבטים התרבותיים והמוסריים של חיי היום־יום של אזרחיה (הונג קונגית אחת התמרמרה בפני בזעם על כך שאפילו מסטיק אסור ללעוס שם בציבור). בסינגפור כל המחשבים חייבים על פי חוק להיות מחוברים

לשרתי פרוקסי (מחשבים מרכזיים שתכליתם המקורית היא להאיץ את הגישה לרשת באמצעות אצירת מידע מבוקש). השרתים יכולים גם לבדוק מי גולש איפה, ולחסום אתרים. בסינגפור הם משמשים להגבלת הגישה לרשת בהתאם לחוק האוסר על הפצת חומרים גסים, גזעניים או פוליטיים.

"בהונג קונג יש ואקום ברמה הממשלתית", אומר מקינטייר. "ההגבלות הן עצמיות, ונעשות ברמת המנהלה". באחרונה, הותקנו שרתי פרוקסי בבתי הספר בהונג קונג, לצורך חסימת אתרים פורנוגרפיים. גם באוניברסיטאות הם קיימים, אף שתכליתם המוצהרת, לעת עתה, היא להאיץ את הגישה לרשת. מקינטייר מעריך שבתוך שנה בערך כבר אפשר יהיה להרגיש פיקוח מוגבר על הרשת. לדבריו, הערכים החברתיים הסיניים של ציות ומתן כבוד לסמכות נטועים עמוק ב"מערכות ההפעלה" של ההונג קונגי הממוצע, ויהיה קשה מאוד לשנות אותם.

את קיי.אם פונג, הונג קונגי אדיב ונחבא אל הכלים, התזה הזאת מקפיצה. באנגלית מושלמת הוא מסביר לי שכל הדיבורים על "ערכים אסיאתיים" הם "תסלחי לי, בלבולי ביצים". הוא אומר שאנשי הונג קונג רגישים מאוד לכל פגיעה בזכויות הפרט שלהם, והם לא אוהבים שלטון סמכר

צילומים: אי.פי

תי. "כאן לא תהיה סינגפור שנייה". לפחות לא אם זה תלוי בפונג, שיושב בצומת אסטרטגי: הוא מנהל את תקשורת המחשבים של האוניברסיטה הסינית בהונג קונג, שאחראית גם על צומת התקשורת של הונג קונג כולה. להערכתו, הרשת לא תצונזר.

"המשתמש ההונג קונגי, בשונה מהסיני או הסינגפורי", אומר פונג, "הוא תחמן, וחי בתחום האפור של החוק". פונג מעיד כי ההונג קונגים, בדומה לאמריקאים, אלופים בהפצה לא חוקית של פרסומות בדואר אלקטרוני ובפריצה למחשבים חסומים. "באינטרנט, כל חסימה נועדה לכך שיעקפו אותה. גם אם שליטי הונג קונג יעסיקו עשרה עובדים במשרה מלאה שיסננו את האתרים החדשים ברשת, כמו שעושה סינגפור, אין להם סיכוי לעלות על מאית מהאתרים שהם שונאים".

חלק מהקושי לשלוט באינטרנט נעוץ בגודלו של השוק המקומי. מספר המחוברים מוערך ב־300 אלף. כיום, פועלים כאן 101 ספקי שירות, והמספר ממשיך לעלות. כ־40 חברות מספקות שירותי התחברות לציבור,

ומתוכן ארבע הגדולות – הונג קונג טלקום, סטאר, הונג קונג סופרנט ואסיה און־ליין – שולטות יחד על כ־60 אחוזים מהשוק. המשתמש האופייני הוא צעיר, משכיל, מרוויח פי שלושה מהממוצע (כלומר, כ־3,000 דולר בחודש), וב־85 אחוזים מהמקרים, הוא ממין זכר. ההונג קונגים אימצו את המחשב האישי בחום (32 אחוזי חדירת שוק), אם גם באיחור מסוים, בשל הבעייתיות בפיתוח תוכנות עיבוד תמלילים בשפה הסינית. זה אומר שיש להם מחשבים חדשים יחסית, ויחד עם שיחות מקומיות בחינם, השוק פורח.

מרד הביפרים

תושבי הונג קונג, המונים שישה מיליון, אוהבים לקבל את המידע שלהם מהר, ובכמויות. הם מתחרים בישראל בשיעור המשתמשים בטלפונים סלולריים, שעומד, על פי פרסומים ממשלתיים, על קרוב למיליון וחצי קווים, כלומר, אחד לכל ארבעה תושבים. זה בנוסף לשלושה מיליון קווי טלפון וכמיליון ביפרים. נושאי הביפרים מעודכנים לפחות פעמיים ביום לגבי מזג האוויר ותוצאות הלוטו, כולל המספר הנוסף. בעת נסיעה טיפוסית ברכבת התחתית המכשירים ובעליהם משמיעים רצף בלתי פוסק של קולות, צפצופים וזמזומים מחרישי אוזניים.

אלא שעל כל הקדמה הטכנולוגית הזאת מעיב החשש שהצנזורה העצמית, הנפוצה כבר בעיתונות המקומית, תהפוך מ"באז וורד" שמופרח באוויר למציאות שתעצב את מפת הטלקומוניקציה. זה כבר מתחיל לקרות: עיתון מקומי בדק את נכונותן של חברות הביפר המקומיות להעביר הודעות שנויות במחלוקת. שלוש מתוך ארבע חברות סירבו להעביר הודעה שכללה עלבון חמור לשליט סיני ("לי פנג הוא ביצת צבי"), אך הודעה דומה המתייחסת [illegible]של הבריטי היוצא הועברה ללא [illegible]ויים. התחקיר נערך לאחר שפעי[illegible]ים מקומיים למען הדמוקרטיה בסין התלוננו שחברות הביפרים לא העבירו הודעות שנועדו לתאם מפגש בע[illegible] הזיכרון לטבח בכיכר טיינאנמן ב[illegible] ביוני.

גם באינטרנט כבר יש צנזורה עצמית, אומר פונג מהאוניברסיטה הסינית בהונג קונג. גם הוא שמע על אתרים שתוכנם הבעייתי גרם לנדידתם מספק שירות אחד לאחר, כמו האתר של המנהיג הדמוקרטי מרטין לי, שנאלץ לנדוד מחברת אינטרסרפ להונג קונג נט. כמו כן נפוצות שמועות על אתרי החלפת דעות (ניוז גרופס) קיצוניים שהורדו מהרשת. על פי פונג, ספקיות שירות מוכרות ומבוססות מעדיפות להקדים תרופה למכה ולצנזר את תוכן האתרים. "כולם רוצים ללכת על בטוח ולא להרגיז את הסינים", אמר. עם זאת, פונג מעריך כי גופים עצמאיים ימשיכו לנצל את האנונימיות של הרשת להפצת דעותיהם.

בינתיים, הדמוקרטים, שעתידים להידחק לשולי החיים הפוליטיים אחרי 1 ביולי, שומרים על נוכחות חזקה ברשת. האתרים שלהם, כמו האתר של אמילי לאו או של הקבוצה הדמוקרטית פרונטיר, מלאים בנאומים ומאמרים המזהירים מפני הכוונות הדרוניות של ממשלת סין ושל ראש הממשלה הנכנס.

הפעילות הקולנית הזאת מרגיזה את אנשי העסקים, שאינם בהכרח בעד הסינים, אבל הם בהחלט נגד תסיסה פוליטית שתפריע למהלך התקין של החיים בהונג קונג. "הדמוקרטים כבר נמאסו על כולם", אומר נייג'ל ארמסטרונג, בריטי שהקים חברת ייעוץ לחברות המעוניינות להקים אתרים באינטרנט. ללקוחות שלו, הוא אומר, לא אכפת ממה שהוא מכנה "הפטפטים" של אמילי לאו. "היא כל הזמן מתלוננת, ולאנשים כבר אין כוח לשמוע את זה". וצנזורה? לא היתה ולא תהיה, הוא אומר. "האתר היחיד שאני זוכר שהיו לו קשיים שייך לזמר שרצה להפיץ תמונות של עצמו בעירום". צנזורה מכל סוג תפגע קשות בעסקים, אומר ארמסטרונג, וזה פשוט לא משתלם לסינים.

ובינתיים, על רקע כל הספקולציות, קמים עוד ועוד אתרים. ירחון אינטרנט מקומי בשם "דטהפייל" פרסם רשימה של 97 אתרים המיוחדים למעבר לסין. הרשימה מבולגנת ואקלקטית כמעט כמו הרשת עצמה, וכוללת אתרים המפרטים את אפשרויות הבילוי באי (הופעות, מסיבות, ריי־בים), אתר תפילה למען שלום הונג קונג, אתר המנתח את מצבם הפסיכולוגי של התושבים ואחד המביא קטעים מהיומנים שלהם. יש מדריך לזיהוי דים סאם, אתר ללימוד סינית ואפילו להאזנה לשירים בשבחו של מאו.

לצד אתרים מיוחדים של גופי תקשורת מערביים, כמו "סי־אן־אן", "טיים" ו"ניוזוויק", פועל אתר של העיתון מקומי בשפה האנגלית, "סאות צ'יינה מורנינג פוסט", ואתר סאטירי הקרוי "לא הסאות' צ'יינה מורנינג פוסט", שמפרט את הפריחות של העיתון

בתחום הצנזורה העצמית (באחרונה מונה שם "יועץ פוליטי" סיני, שמשמש למעשה כצנזור). ומי שלא יודע מה לעשות עם עצמו במהלך החופשה המיוחדת לכבוד המעבר, יכול לעלות על אחת מקבוצות החלפת הדעות, בסינית ובאנגלית, ולדסקס את עתידה הפוליטי של הונג קונג.

חגיגות המעבר ישודרו בשידור חי באתר שמפעילה האוניברסיטה הסינית של הונג קונג בשיתוף עם חברת הרדיו והטלוויזיה הציבורית, HDTV. הטקסים יועברו ללא פרשנות או תרגום, וניתן יהיה לצפות בהם גם בשידור חוזר. אנטון לאם, 29, מנהל את הפרויקט[illegible]מתלהב מתיאור הטכנולוגיה הנדרשת לשידור החי על הרשת, אבל הוא פחות מעוניין להתעסק עם תכנים שנויים במחלוקת.

לאם משועשע מן השיטוט באחת מקבוצות הדעות בשפה הקנטונזית. "יש פה הכל", הוא אומר. "מישהו משווה את הצבא הסיני לצבא האימפריאליסטי היפאני. 'מי לעזאזל יקדם בברכה צבא כזה?' כתוב כאן. לעומת זאת מישהו אחר כותב שהגיע הזמן שהבריטים יסתלקו מפה". לאם קורא תלונות של אחד המשתתפים, כי הודעות ששלח צונזרו. "בטח היתה לו בעיה טכנית", הוא אומר. כשהוא מגיע להודעות גסות במיוחד בגנות המשטר הסיני, הוא משתתק במבוכה. "אני לא רוצה לתרגם את זה, וגם אילו רציתי, אוצר המלים שלי לא מספיק", הוא אומר, ומוסיף בטון מנצח: "את רואה שעל הרשת יש לנו חופש להגיד את מה שאנחנו רוצים?"

אתר האוניברסיטה הסינית בהונג קונג, שמפעיל את השידור החי
http://www.cuhk.edu.hk

אתר גג של ארגונים לא ממשלתיים ופרדדמוקרטיים
http://www.freeway.org.hk

טיים מגזין
http://www.time.com/asia

אתר ה"סאות צ'יינה מורנינג פוסט"
http://www.hongkong97.com.hk

"לא ה'סאות צ'יינה מורנינג פוסט"
http://home.netvigator.com
/~adamspub/index.html

ללא מורא וללא משוא פנים

המבקרים האמיצים של הקפטן לא נחו גם השבוע

סיוט בהקיץ

לאימה שמעורר המשחק הזה יש רק פתרון אחד: לשחק און־ליין

שלומציון קינן

לילה. אין אף אחד ברחובות הריקים של עיירת רפאים בקנזס. קולות צחוק רחוקים של אנשים שמתו וחיו פעם בעיירה הזאת מהדהדים מאיזה מקום. דלתות חורקות בערפל, טלפונים מצלצלים ואיש לא מרים... אתם נכנסים למשרד הנטוש של השריף. מכשיר הקשר שבור. שביל מפותל מזמין אתכם להיכנס לשער הברזל של בית הקברות. משם אפשר לראות את הקברים הפתוחים, ומעבר להם את הבתים הנטושים ואת הסלעים האדומים שתוחמים את השמים. הסלעים של מכתש השטן. לכו וחפשו את החברים שלכם במכתש השטן, כי שם, באופן מסתורי, הם נראו באחרונה, לפני שנ־עלמו יחד עם כל האנשים האחרים בעיר הזאת.

כאילו לא די לה לחברת "סיירה" שהיא חברת המשחקים המובילה בעולם – החל בקלאסיקה, דרך משחקי אסטרטגיה, וכלה בהרפתקאות וסימולציה – עכשיו היא חייבת להתחרות גם בסטיון ספי־לברג – ולקחת את הבכורה גם בתחום האימה והצמרמורת.

Harvest of Souls ("קציר הנשמות") יצא ממש השבוע לחנויות, והוא יותר מפחיד ומשרה תחושת בדידות מהרבה דברים מפחידים בשוק המשחקים ובחיים בכלל. פס הקול המעולה אחראי באופן מש־מעותי לאווירה, אבל תוסיפו לזה גם גרפיקה מלאת פרטים ומבט פנורמי שלוקה אתכם ב־360 מעלות לפינות הכי אפלות בסיוטים שלכם. גם הסיפור עוזר, והוא הולך בערך ככה: הזמן – אמצע אוגוסט. המקום – עיירה ושמה ציקלון בדרום מערב ארה"ב. אתם נכנסים למוטל עלוב ומקבלים את חדר מספר 5. בעל המוטל הוא האדם החי היחיד שתראו בעת המשחק. וגם זה רק לכמה שניות. אתם מחטטים במזוודה שלכם ומגלים לאט לאט מי אתם. היתה לכם להקה. להקת רוק, שעשתה כמה קליפים, רצתה להצליח. אתם מוצאים פה ושם צילומים של החברים שלכם, באיזו מסיבה, באיזה טיול – וכל הזמן אתם לבד עם המוסיקה המפחידה שלא מבשרת שום דבר טוב.

זר מסתורי הציע לפני זמן מה לממן קליפים ללהקה. קראו לו דארק איינג'ל. זה לא היה רעיון טוב, כי אנשים התחילו להיעלם ולקפד את חייהם בתאונות מסתוריות. בכל מקום יש כל מיני פרי־טים משונים, תמונות, נחשים ארסיים, ובעיקר אינדיאנים מתים וקאצ'ינות מז־עזעות, שהן מעין טוטמים אינדיאניים. מתברר שאתם אמורים לקחת חלק באי־זשהו פולחן ולקחת את הטהות (מקלות תפילה אינדיאניים) שאתם מוצאים, למזבח שנמצא אי שם במעמקי מכתש השטן. זה באמת מקום שלא נעים להיות בו לבד.

אז מה עושים? עושים מה שתמיד עושים במצב של חרדה מתקדמת. מש־חקים און־ליין, עם בן זוג. דרך האתר ניתן ליצור משחק משותף עם אחד השח־קנים (רצוי להתחבר בשעות שבהן גם האנשים באמריקה ערים). אתם מוצאים לכם בן זוג מאוקלהומה או סינסינטי, ואתם כבר לא לבד. באמצעות מקש Enter אפשר לשוחח בשעת המשחק, ולהחליף חוויות.

ואחר כך – להתעורר מהמשחק בזיעה קרה, לחשוב שכל זה היה סיוט, ולהיזכר שבעצם אתם חיים בעיר, ובחוץ יש אנשים, ויש לכם חברים. או אולי, בעצם, לא....

Harvest of Soul. הפצה: הד ארצי.
מחיר: 199 שקלים

במשחק הזה כבר היינו

שני דמויים חדשים של דור המשחקים הבא הם לא הילד לו פיללנו

ניר רפואה

שוק משחקי המחשב, שבעבר התברך בהתפתחות קונספטואלית וטכנולוגית, נראה כעומד דום בצפירה הנמשכת כשנתיים. גם מי שחזה בתחילת שנות ה־90 התקדמות שלא תתואר בתחום המר־לטימדיה, מוצא עצמו מרסס בפעם המיליון מפלצת אופיינית במשחק דמוי "דום", או פותר בקלי־לות עוד "קווסט" פשטני של סיירה.

שני משחקים חדשים מהחברות השולטות בשוק, שעומדים להגיח לאוויר העולם בחודשי הקיץ, מראים בבירור שהעסק אולי עובד, אך לא מספק אתגרים חדשים עבור שחקנים מנוסים, שמתחי־לים אט אט לאבד עניין בשעשועים אלקטרוניים.

Shadow Warrior הוא המשחק המדמם החדש של חברת 3D Realms, זו שהביאה למסכינו את דיוק הנוקם, חוויה תלת ממדית אלימה שעזרה לשחקנים רבים לפרוק זעם על חורזירים במדי משטרה ולבעול רקדניות עירום בברים השוכים. "דיוק" הביא למשחקי "דום" תהילת עולם, שכן, בניגוד לקודמיו, הציג דמות שאין ברירה אלא להזדהות עמה. דיוק הוא גיבור אמריקאי שרירי, שחום ובלונדיני, שבכל עת עומד על קצה לשונו משפט מאצ'ואיסטי, שלא היה מבייש את הכבירים שב־שוורצנגרים, כמו "זה הזמן לפוצץ את כולם וללעוס מסטיק, ונגמר לי המסטיק".

Shadow Warrior, היורש כביכול, עושה לדיוק השרמנטי עוול נורא, והוא עובר טרנספורמציה כואבת מהתיך קשוח ומוצק לנינג'ה יפאני צעקני, שנלחם ביצורים לא מזוהים שדומים באופן מפתיע לנינג'ות יפאניות צעקניות. הטכנולוגיה לא שונתה במיל. הגרפיקה, התנועה, המטרה, ואפילו מזג האוויר כמעט זהים למקור. גם הקונספט: נינג'ה־סמוראי הנאבק כדי לשחרר את אשתו מידי הרעים, נכשל כבר בשלבים מוקדמים.

המשחק נפתח כאשר גיבורנו, ששמו, איזו הפתעה, Shadow Warrior, עומד במרכז העיר עם חרב בידו, תר אחר אויבים בני חיסול. חיש קל הוא מתחמש באקדח משוכלל, תת מקלע, רובה לייזר ומשגר טילים. בכך הוא יוצר תקדים, שמדהים את הזקנים במומחי אמנויות הלחימה העתיקות. נינג'ה אוחז בתת מקלע? משגר טילים? ברוס לי מרביץ סלטה בקברו.

Shadow Warrior, משום מה, הצליח להפיח חיים באתרי הרשת העוסקים בשעשו־עים אלקטרוניים, ועשרות עמודים ושרתי מידע כבר נפתחו עבורו. מתברר שבאמת אין צורך לחדש, להשקיע או לבנות סביבה גרפית חדשה ומרתקת. תנו לאספסוף תוכן ישן באריזת מיצובישי מרהיבה, *והם יבלעו עד הביס האחרון – ויבקשו גם את* גרסת הפלוטוניום כתוספת.

בשורת הטורבו 2

חברת CAPCOM, יוצרת סדרת משחקי "לוחם הרחוב" (Street Fighter), היא ללא ספק המשכפלת המנוסה בעולם. לאחר שכבשה כל פיצריה ואולם כדורת עם מכונת המשחק של "לוחם הרחוב 2", חוויית מכות דו ממדית המחייבת מחשבה עמוקה (אר גרוף או בעיטה), החלה לייצר גרסאות שונות ומשונות למשחק, שמשום מה לא היו שונות במאום מהמשחק המקורי.

X־Men, משחקה החדש, שפותח בשיתוף עם Marvel Comics (חברת הקומיקס שיצרה את ספיידרמן ועוד רבים וטובים, והנתונה כעת לפיקוחו של כונס נכסים) הוא לא יותר מגרסת האלופים־טורבו־קומיקס־סופר־הירו של "לוחם הרחוב". על המנוע הגרפי של המשחק הולבשו דמויות הקומיקס, שקיבלו במפתיע את כל כוחות הקסם והאנרגיות של לוחמי המשחק המקורי, וכך הם נלחמים, בקרבות יחיד, תוך זעקות כאב ש... לא להאמין, גם אותן ניתן לשמוע ב"לוחם הרחוב".

הן Shadow Warrior והן X־Men משווקים בעזרת סיפור רקע מורכב וענף. לאריזה מצורפות חוברות הסברים רבות ועשרות תמונות הממחישות את עומק המשחק. אבל כמו שזה נראה כרגע – דור המשחקים החדש והצעיר דומה מאוד לאבא.

גרסת שותפה של המשחקים, הניתנת חינם לכל דורש, נמצאת בכתובת:

http://www.avault.com/pcrl

X-Men. אפילו זעקות הקרב משוכפלות

קפטן, הצילו!

איך ניתן לשלוח מסמך וורד עם דואר אלקטרוני?

נדב

הקפטן משיב: הדרך היא הצמדת המסמך כקובץ להודעת דואר (Attachment), אותה ניתן לבצע בצורה הבאה:
בקומיוניקייטור – מחלון יצירת הודעה בחר ב–File/Attach/File
בנוויגטור – File/Attach File/Attach File
באקספלורר – Insert/File Attachment

די קפטן. אני בונה אתר באינטרנט, ורציתי לדעת אם מותר לי להוריד קובצי גרפיקה מאתרים אחרים, ולהציג אותם באתר שלי, מבלי לפגוע בזכויות יוצרים.

אלון

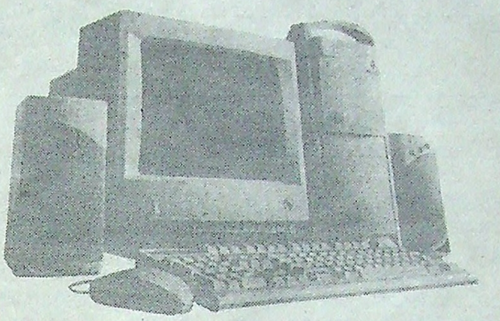
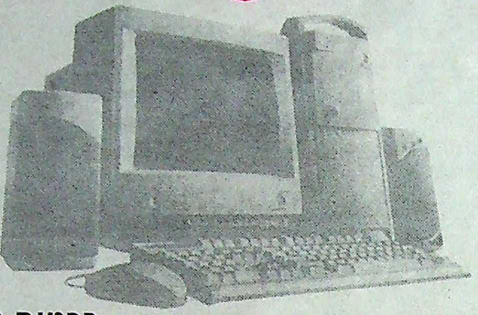
הקפטן משיב: התשובה לשאלה הזאת סבוכה למדי, אבל אפשר לסכם כך: כעיקרון, אתר אינטרנט או כל חלק ממנו הם יצירה בדיוק כמו שיר, תמונה או סרט, ולפיכך מוגנים בזכויות יוצרים. האמ־נים והחברות שהשקיעו זמן וכסף בעיצוב ובגרפיקה בה אתה רוצה לחזור ולהשתמש, בוודאי לא ישמחו לראות את פרי עמלם מככב כמקרם מכירות באתר שלך. חוקי זכויות היוצרים עוסקים במציאות מר־רכבת ומשתנה, ולבד ממעשים של הפרה בוטה קשה לאכוף אותם, בייחוד בין ארצות שונות. עם זאת, בסופו של דבר גם לך יהיה יום אחד אתר לתפארת שלא תרצה לראות חלקים ממנו מפוזרים בכל הרשת ללא הסכמה ותמורה. לפיכך כדאי "להיות בסדר", ולבקש רשות שימוש בכתב מהאתר.

אתר המכיל מידע שימושי בנושא זכויות יוצרים באינטרנט תמצא ב
.http://www.benedict.com
מידע ספציפי על אודות ה־WWW תמצא באותו אתר בכתובת
http://www.benedict.com/webiss.htm#webiss

קפטן שלום. יש לי כמה שאלות בנושא תוכנת הדואר Eudora:
1. מה יכולה להיות הסיבה שלפתע, כל יציאה מ־Eudora גורמת לשיתוק המחשב או לשיבושו?
2. מדוע איני מצליח לחזור לטקסט לאחר שנשלח, לערוך אותו מחדש ולשלוח מחדש?
3. איך שומרים שם של מכותב על מנת לשלוף אותו משם ישר למען כששולחים דואר חדש?
צביקה קלמר

הקפטן משיב: 1. קשה לדעת מבלי לבדוק את המחשב שלך. לכן עצתי היא להתקין מחדש את Eudora. אם יש לך את גרסת ה־Light, תוכל להוריד עדכון בכתובת:
.ftp://ftp.simtel.net/pub/simtelnet/win3/email/eul301.exe
2. תוכל לחזור לטקסט על ידי בחירה בתיבת הדואר היוצא (Out) וסימון ההודעה אותה אתה רוצה לשלוח מחדש. לאחר מכן בחר ב־Message/Send Again (או לחץ על כפתור העכבר הימני ועל Send Again). עתה תוכל לערוך את ההודעה כרצונך, ולשלוח אותה שוב.
3. כדי לשמור כתובת, גש ל־Tools/Address Box, והוסף כינוי וכתובת. לאחר מכן תוכל להשתמש בכינוי על מנת לשלוח דואר. בחירה מרשימת מכותבים תוכל לקבל על ידי לחיצה על הכפתור הימני מעל שדה הנמען, ובחירה ב־Insert Recipient.

שני מחשבים
מתאימים את העיסקה לכיסך

כרטיס טלויזיה + שלט 430 ש"ח (כולל מע"מ)

DELTA CLASSIC

- מארז מיני טאוור
- לוח אינטל טריטון 2 MMX READY
- מעבד פנטיום אינטל 166
- זכרון 16 מגה EDO
- דיסק קשיח 2.1 מהיר
- כונן דיסקטים 1.44
- כרטיס מסך 1 מגה מאיץ, C.L
- מסך 14" L.R.N.I איכותי
- כונן תקליטורים Cd X 12
- כרטיס קול 16 ביט P&P
- רמקולים כולל מגבר 80 וואט
- מקלדת 104 מקשים
- עכבר 3 לחצנים
- תוספות פד,כיסויים,תוכנות
תקליטור 200 משחקים.

3,690 ש"ח

DELTA PRO

- מארז מיני טאוור
- לוח אינטל טריטון 2 MMX READY
- מעבד פנטיום אינטל 166
- זכרון 16 מגה EDO
- דיסק קשיח 2.1 מהיר, סיגייט
- כונן דיסקטים 1.44
- כרטיס מסך 1 מגה מאיץ, C.L
- מסך 15" L.R.N.I איכותי
- כונן תקליטורים Cd X 12
- כרטיס קול 16 ביט P&P
- רמקולים כולל מגבר 80 וואט
- מודם 33,600
- מקלדת 104 מקשים
- עכבר 3 לחצנים
- תוספות פד,כיסויים,תוכנות
תקליטור 200 משחקים אינטרנט
חינם (10 שעות)

4,490 ש"ח

DELTA -GOLD-MMX

- מארז מיני טאוור
- לוח אינטל טריטון 2 MMX READY
- מעבד פנטיום אינטל 166 MMX
- זכרון 16 מגה EDO
- דיסק קשיח 2.1 מהיר
- כונן דיסקטים 1.44
- כרטיס מסך 2 מגה מאיץ, 5446
- מסך 15" L.R.N.I איכותי
- כונן תקליטורים Cd X 12
- כרטיס קול 16 ביט P&P
- רמקולים כולל מגבר 80 וואט
- מודם 33,600
- מקלדת 104 מקשים
- עכבר 3 לחצנים
- תוספות פד,כיסויים,תוכנות
תקליטור 200 משחקים אינטרנט
חינם (10 שעות)

5,390 ש"ח

המחירים כוללים מע"מ

מדפסת HP690C 1390 ש"ח

מדפסת HP694C 1490 ש"ח

תל אביב: בן יהודה 192 טל. 03-5247252

ראשל"צ הרצל 55 טל: 03-9562213

האח הגדול של האח הגדול

החברות הגדולות עוקבות אחרינו, הממשל מאזין לנו, הספקים עובדים עלינו והתקשורת משתפת פעולה עם כולם. באינטרנט, הקונספירציות החדשות הולכות יד ביד עם הפחדים הישנים

ינאי גוז

הקונספירציות הרגילות, בואו נודה באמת, כבר התחילו לעייף. כמה אפשר לשמוע על רצח קנדי, חייזרים ברוזוול ועל זה שאלוויס פרסלי חי? אנשים מחפשים קונספירציות חדשות, מגרות, משהו שאפשר לנעוץ בו שיניים וללקק את האצבעות. לפחד מהאח הגדול, זה מה שיעשה לנו את זה באמת.

והרשת היא מקום נהדר לקונספירציות. לכאורה "גוף" חופשי ופתוח, משוחרר מהגבלות ועכבות, אבל מתחת לפני השטח מבעבעים להם היצרים הרגילים: סקס, כסף, כוח. החבר'ה הרעים לא השתנו, הם נשארו הממשלות ובעלי הממון.

קל מאוד לפתח תיאוריה ולהציג אותה דרך הרשת, כל מה שצריך זה קבוצת דיון. תמיד יהיה מישהו שיאמין לך, ותמיד יהיה מישהו יותר קיצוני ממך. קחו לדוגמה את אנדרה באקאר, אדם מהיישוב (רק קצת יותר פחדן) שלפני שנתיים חיבר מאמר על האח הגדול ותפקידו באינטרנט. המאמר התפרסם בעיקר בקבוצות דיון. האח הגדול, טוען באקאר, קיים היום, במציאות, בדמותם של ארגוני ענק, כמו רשתות הטלפון, חברות האשראי, התקשורת. בדיוק כמו אצל אורוול, החברות האלה שולטות עלינו בדרכי ריגול (מבקשות לבטל ניסיונות פרטיים להצפנת מידע), שליטה על השפה (מצנזרות כל מה שנחשב מגונה או לא תקין פוליטית) ובדיית אויבים (האקרים, וירוסים, פרופילים וטרוריסטים), כדי שנפחד מהאנשים הלא נכונים.

"וכך", מתפייט באקאר, "בעת שממשלות העולם מתווכחות כמו בקרקס, חברות טכנולוגיה ענקיות כמו מיקרוסופט וויזה משנות את הגדרת הדמוקרטיה, מחדירות את האח הגדול לתוך המבנה החברתי שלנו, ויוצרות חברה תחת פיקוח, ששולל מהאדם את זכותו לפרטיות".

מי שולט על הכתובות?

"כתובת" באינטרנט היא שורת הסימנים שמקלידים כדי להגיע לאתר מסוים. מישהו צריך לאשר את השם הזה, כדי למנוע כפילויות ולשמור על רישום מסודר. את רישום הכתובות באינטרנט ארגן "מרכז המדע הלאומי" האמריקאי, גוף הפועל תחת משרד ההגנה. בשנת 1994 עבר הרשיון לחברה "פתרונות רשת בע"מ" (NSI), שנרכשה מאוחר יותר על ידי "מפעלים בינלאומיים לשימושים מדעיים" (SAIC) שבסן דייגו. תזכרו את השם הזה, מפה מתחיל הסירחון.

ל־SAIC, שמבצעת בימים אלה מכרז בשווי 2 מיליארד דולר עבור סוכנות ההגנה האמריקאית והאף־בי־איי, יש קשרים טובים בצמרת. הדירקטוריון שלה הוא תמונת מחזור של קהילת המודיעין האמריקאית. לדוגמה: אדמירל בוביריי אינמן, לשעבר מנהל סוכנות הביטחון הלאומית (NSA), והיום סגן מנהל הסי־איי־איי. דונלד קר, שהיה ראש המעבדה הלאומית בלוס אלאמוס (פרויקט טריניטי אומר לכם משהו? שם הכינו את הפצצה האטומית במלחמת העולם השנייה) דונלד היקס, שהיה ראש מחקר ופיתוח של הפנטגון, וגנרל מקסוול טורמן שהיה מפקד הפלישה לפנמה. בעבר כיהנו בדירקטוריון גם ראש הסי־איי־איי, ג'ון דויטש ומזכיר ההגנה לשעבר, וויליאם פרי. זה מספיק בשביל לבנות כל סיפור שתרצו.

הסיפור שבונה סטיוון פיצ'ו, כתב בכיר בעיתון האינטרנט "ווב ריוויו", מעמיד את האנשים האלה בראש מערכת של צנזורה פנימית, שנוצרה בגלל הנפקת הרשיונות לרישום כתובות על ידי חברה פרטית (NSI). שליטתם בחברה מאפשרת להם לסרב למשתמשים שיהיו בעייתיים לרשת – לדעתם. יש שאומרים שהכוח הזה מאפשר להם לייצור כתובות פנטום (כתובת שלא קיימת באמת), המאפשרות להשגיח על הנעשה ברשת. נחזור אליהם יותר מאוחר.

מי שולט על האמת?

אחד הרגעים החשובים של האינטרנט היה ב־15 ביולי 1996, כשהנשיא קלינטון קבע את ההוראה המנהלתית מספר 13010. ההוראה – הלא ממש ברורה – עוסקת בכל ה"התקפות בעזרת אלקטרוניקה, גלי רדיו או מחשבים, המכוונות כלפי רכיבי מידע או תקשורת השולטים במבני אינפרא עקרוניים ('איומים קיברנטיים' במקור). מאחר שרבים ממבני אינפרא עקרוניים אלה ממומנים ומופעלים בידי המגזר הפרטי, הכרחי שהממשלה והמגזר הפרטי יעבדו ביחד לפיתוח אסטרטגיה להגנה עליהם ולהבטיח את המשך פעולתם". שילוב כוחות בין המגזר הציבורי לעסקי? אנחנו יודעים בדיוק מה זה אומר. פאשיזם. ההחלטה הדהימה את חובבי האינפורמציה החופשית.

ההחלטה הולידה את "כוח המשימה של הוועדה למדעים הקשורים לביטחון המדינה" שעובד עם משרד ההגנה. הכוח בדק את תפקוד מערכת ההגנה הקיימת מול "טרור ממוחשב". במסקנות, המליץ הכוח להגמיש את הפערות שמותר לחוק לנקוט מול פולשים ומתקיפים של מערכות האינטרנט השמורות של ארה"ב, ולפעול להקמת מרכז טכנולוגי ללוחמת אינפורמציה. כמו כן המליץ הכוח על תקציב של 3 מיליארד דולר, כדי "לגדר בחוטי תיל את אוטוסטרדת המידע של האינטרנט". 3 מיליארד דולר. וזה כשתקציב המודיעין האמריקאי השלם, הכל כולל הכל, הוא 30 מיליארד דולר. חוטי תיל? נו.

אולי תשמחו לדעת שבראש כוח המשימה המוזכר עומד דואיין אנדרוז, שהוא גם סגן נשיא פיתוח עסקי ב־SAIC. אותם SAIC (שלומר את שמם נשמע כ[illegible]לומר "פסיכי", וגם את זה מישהו בטח תכנן מראש) פיקחו על מחקר מ־1996 עבור מזכיר ההגנה האמריקאי, העוסק במלחמות אינפורמציה ובהתמודדות איתן. תוצאות המחקר הד[illegible]שו הקמת רשות מיוחדת שתעסוק [illegible]מלחמות האינפורמציה, מאחר שהעניין מפוזר בין רשויות שונות ויוצר חוסר תיאום והתנגשויות. מוכר? אלה לא בדיוק אותן המלצות שכוח המשימה הגיע אליו? למה אנחנו לא מופתעים?

מה שכן חדש, זו המלצת המחקר לנצל את כוחה של התקשורת הפרטית לצרכים ממשלתיים. בדו"ח נאמר שמצלמות של רשתות התקשורת הן נשק כמו כל נשק אחר, ועל הממשל האמריקאי לנצל אותו מול אויביו בדיוק כפי שהוא מנוצל בידי אויבים אלה נגדו. נראה שהסי־איי־איי, שחוסנו התערער לאחר סוף המלחמה הקרה, הצליח סוף־סוף למצוא לעצמו מה לעשות, והוא ספר 250 אלף כניסות לא מאושרות למחשבים צבאיים בשנת 1996 כדי להצדיק את קיומו.

במקביל, מנסה קלינטון לאשר בקונגרס (בלא הצלחה, בינתיים) הצעה שתאפשר לו ולאף־בי־איי להטיל הגבלות המורות על טכנולוגיות ההצפנה. הכוונה, שלא תיאמן, היא לדאוג לכך שהתפתחויות בתחום הטלפון לא יפגעו ביכולתו של האף־בי־איי לצותת לשיחות. חברות הטלפונים ידאגו לכך שבכל מוצר חדש תיכלל אפשרות ציתות שתותקן בו במכוון (!). זה קשור גם לאינטרנט, שעובר דרך קווי טלפון, למרות שבמקרה הזה, האף־בי־איי מסר שאין טענות. הוא מצליח לקרוא הכל.

מי שולט עלינו?

כדי שלא תחשבו שאין לישראל מה לתרום לטבלת הקונספירציה העולמית, הנה כמה שמועות על אינטרסים וטכנולוגיה, שמסתובבים בקבוצות הדיון הישראליות.

כשבבזק התחילו לתת שירות חיבור לאינטרנט, בזקנט 135 קוראים לו, הרעיון היה לאפשר חיבור אינטרנט עבור פעימת מונה לכל חמש דקות תקשורת. נשמע נפלא, לא? לא. צו של משרד התקשורת אסר על בזק לספק את השירות הזה במתכונת המוצעת, והיום אתם מתחברים בתעריף יקר בהרבה, שדורש גם תשלום לספק. הצו הגיע אחרי לחץ גדול על שרת התקשורת דאז, שולמית אלוני, ופעולת לובי חזקה של כל ספקי האינטרנט בארץ, קטנות כגדולות. עבור הקטנות, ניצחון של בזק היה מתפרש כמכת מוות. מעניין שהחברות הגדולות, שבסיפור הסבסוד העדיפו את האינטרסים הפרטיים שלהן על טובת הצרכן, הפכו לפתע למתנגדות החריפות ביותר למונופוליזם תקשורתי.

הקונספירציה היא תיאוריה המפרקת אירועים מרכזיים לסדרה של אינטרסים אישיים, שמאירים את האירוע הנידון באור חדש. אמנם, רוב הקונספירציות הן שקלול מוטעה של אינטרסים, אולם האינטרסים כשלעצמם עשויים להיות אמיתיים. בעולם של מאבקי אינפורמציה שנערכים בעיקר בתקשורת, האינטרסים האלה ברורים וגלויים. מי שסובל, או לפחות עלול לסבול, זה אנחנו.

- תיאוריות קונספירציה תקשורתיות לרוב אפשר למצוא ב:
http://wonderland.apana.org.au/~belgrave/findings.htm
- כתובות מעניינות ב:
http://www.parascope.com/index.htm
- התקדמות רישום הכתובות החדש של האינטרנט ומידע על "חברת האינטרנט" מרוכזות ב:
http://www.gtld-mou.org
- מידע מעודכן על מצב הפרטיות ברשת ובתקשורת בכלל נמצא ב:
http://www.cdt.org

לוהט ואימפולסיבי עם מפקד הרשת?

הקפטן גולש עם חידת חמיצר,

הפרס הגדול- מחשב פנטיום SIEMENS NIXDORF בשווי 7000 ש"ח.

כתב החידה - "מה חסר לקפטן אינטרנט של הארץ ב- I.O.L?"

לפניכם כתב חידה, שפתרונו מסתתר אי-שם, בין עמודי האתרים של עיתון הארץ ו- IOL באינטרנט.
כדי לפתור את כתב החידה אתם צריכים לגלוש לאתרים אלו ולחפש בהם את הרמזים המובילים לפתרון החידה.
רמזים נוספים יופיעו מדי יום ג' במוסף "קפטן אינטרנט" ובאתרים השונים.

הראשון שיפתור את כתב החידה, יזכה במחשב פנטיום מתנת אלדור מחשבים בע"מ, בשווי 7,000 ש"ח, הכולל: מעבד פנטיום 133MHz • זיכרון 16MB EDO • 2.1GB דיסק קשיח • מסך SVGA 14" • CD ROM 10 Speed • כרטיס קול+רמקולים.

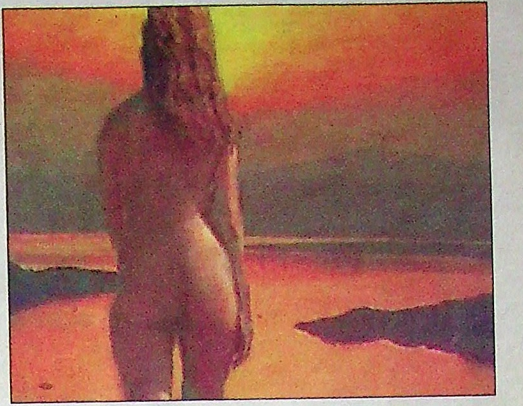
אלף הראשונים שישלחו את פתרון החידה לאתר הארץ באינטרנט, יקבלו משטח לעכבר, בעיצוב מדליק, ללא הגרלה.
אז עכשיו, כשהכל ברור (חוץ מפתרון החידה...) אפשר לצאת לדרך. גלישה נעימה ובהצלחה!

הארץ
כל יום ענין חדש.
http://www.haaretz.co.il

המטמון
http://www.matmon.co.il

IOL
ISRAEL ON LINE
מערכת מידע אינטראקטיבית בעברית
http://www.iol.co.il

נודיזם

כל התורה על רגל אחת

אמנם הם לא מוטרדים מהשאלה "מה אלבש היום?", אבל אין מה לקנא בנודיסטים: דווקא הפסיחה על השאלה ההיא הופכת את הבאה אחריה – "לאן הולכים?" – להרבה יותר בעייתית עבורם. האתר המושקע מאוד של צ'רלס דני חושף הכל – רשימות של ארגוני נודיסטים, נודיסטים שאינם מאורגנים בארגונים, חופים ומקומות בהם מותר להסתובב עירומים, היסטוריה של נודיזם (יוון העתיקה), עתיד של נודיזם (מדע בדיוני), ומחקרים פמיניסטיים על הקשר בין נשיות ועירום (למה פחות נשים ניהנות מהתערטלות ברשות הרבים). למען הסדר הטוב נציין שכיום לא קוראים לזה נודיזם אלא נטוריזם, מלה השמה דגש על המושג טבע (טבעי להיות עירום, העירום מקרב אל הטבע – זאת התורה על רגל אחת) ובו בזמן משיגה מטרה נוספת, שהצורך בה הוא תולדה של קיום האינטרנט: מי שמחפשים סתם תמונות עירום (חרמנים, בקיצור) לא מחפשים כתובות של חופים שהרחצה בעירום מותרת בהם. אז שלא יבואו לכאן.

http://www.best.com/~cgd/home/naturism

בגדים לנודיסטים

ומה יעטה על עצמו נטורליסט כשהוא במקום שחובה להיות לבוש בו? במרכז הקניות ב"וירטואל נטורליסט" אפשר למשל לקנות חולצות שיחשפו את הנטייה להתערטל. אבל באתר הזה כדאי לעצור בעיקר כדי להתעדכן, למשל בסיפור על מעצר של נודיסטים בפלורידה, לשמוע חוויות וסיפורים של נודיסטים אחרים, להגיע אל עמודי הבית שלהם, לצאת אל עשרת אתרי הנטוריזם הנבחרים ברשת או, כמו כולם, להיכנס לשני הקישורים הפופולריים ביותר באתר, שהראשון בהם – ראו זה פלא – הוא גלריית התמונות.

www.Virtual–Naturist.com

ובקרוב אצלכם

התרבות במדינות המפותחות, טוענים באתר של קהילת הנטוריסטים ברשת, גורמת להפנמת הרעיון שיש להתבייש בגוף במידה כזו, שעבור אנשים רבים אפילו בדיקה אצל הרופא היא אירוע טראומטי. אחת ממטרותיהם, אם כך, היא להציג לפני הציבור את האופציה של חיים ללא בגדים, שאינה כרוכה במיניות. ואכן, בתמונות לא מופיעים רק בעלי גוף מושלם, אם כי לרוב כאלה שעדיין ייחשבו כאסתטיים מאוד. לדעתם, רוב הציבור היה מעדיף חופשיות רבה יותר, אולם המדינה מקשה על סגנון חיים זה. אולי תמונה המתעדת בחירת מעדן חלב בסופרמרקט, תשכנע אתכם שכך זה צריך להיראות.

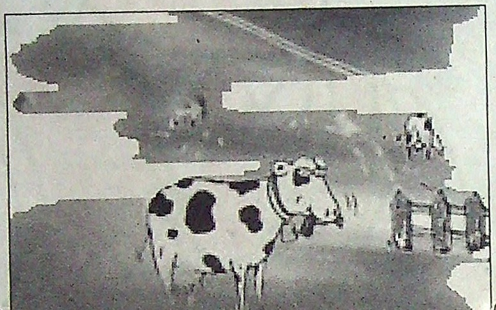
http://www.naturist.com

חלב

עשה לך עטין

הגבינה הלבנה למריחה היא אולי המצאה ישראלית, אבל רק בבריטניה מתייחסים למוצרי החלב בפולחניות משעשעת כזו. הבריטים לא רק מתעקשים לנהוג בצד הלא נכון של הכביש, הם גם מתעקשים לפרנס אוכלוסייה נאה של חלבנים, שמביאים את החלב עד פתח הדלת, ואגב כך מעירים את השכונה כולה בשלוש לפנות בוקר. אתר מועצת החלב הבריטית, נועד, לפני הכל, ליחצ"ן את חלבניה של הממלכה, וגם לתמוך בפרנסתם של אלפי החקלאים, שהפרות שלהם לא הביאו להם יותר מדי נחת בשנתיים האחרונות. האתר המאוד חינני הזה שופע פעילות לכל המשפחה. אמא – ובבריטניה היא עדיין זאת שמבלה את עיקר זמנה במטבח – יכולה להכין מרק יוגורט או מילקשייק דומדמניות, אבא יכול לפתור תשבצים שבמרכזם מוצרי חלב, צאצא א' מוזמן להדפיס ולצבוע תמונות מחיי המחלבה וצאצא ב' מוזמן להכין לעצמו עטין, מכפפת גומי ישנה וכמה אטבים. העמוד המכיל פתקים שלקוחות שונים השאירו לחלבניהם מצחיק באמת: "חלבן יקר. אנא אל תשאיר חלב לשכן במספר 10 – הוא מת עד להודעה חדשה".

http://www.milk.co.uk

ציירי לך שפם

על האתר האמריקאי לקידום ענייני החלב שורה רוח אחרת לגמרי. האווירה המשפחתית מפנה כאן את מקומה לרוח אופנתית עולצת, המעודדת צריכת חלב לא רק כעניין תזונתי בריאותי, אלא כמה שהוא בון־טון. רוצים הוכחה? רק תסתכלו כמה סלבריטיז מופיעים כאן. בלחיצת עכבר מתגלות תמונותיהם של ואן היילן, דניס רודמן, ספייק לי, פלורנס גריפית' ג'וינר, פיט סמפרס ואפילו נייב קמפבל מ"שולחן לחמישה" – כולם עדויים שפם מפואר של חלב, ופניהם מביעות עונג אלוהי. העמוד "מילק מיסטיק" מכיל תשובות לשאלות שתמיד רציתם לשאול ולא ידעתם את מי, ומתחזקי האתר מבטיחים לשלוח לכם תשובה לכל תהייה שתעלה בראשכם.

http://www.w ymilk.com

לאום: טבעי

האתר של תנובה הוא אולי האתר הלבן ביותר שנראה באינטרנט מעולם: המון תמונות של מוצרי חלב מפתים, פרות לבנות ועזים צחורות – ועוד ועוד עמודי פרסומת צחים כשלג. בתעודת הזהות של החברה, לצד הפרה הלבנבנת השקועה בשרעפים, כתוב: "לאום: טבעי". אף מלה על סיליקון. הפן הפרסומי, יש לציין, אינו מעיק: סקירת תולדות החברה מאז הקמתה בשנת 1926 ועד היום, היכרות עם מנהליה וסיור מודרך בקטלוג המוצרים מעורר התאבון. "החבורה" – אגף הילדים והנוער של האתר – מצויר ואינטראקטיווי, ועושה שימוש נאה בשוקוייב. אגף "החבר'ה הגדולים" מציג את כל מה שמעניין אנשים שחצו את קו העשרים לחייהם, שזה בעיקר דיאטה ומתכונים.

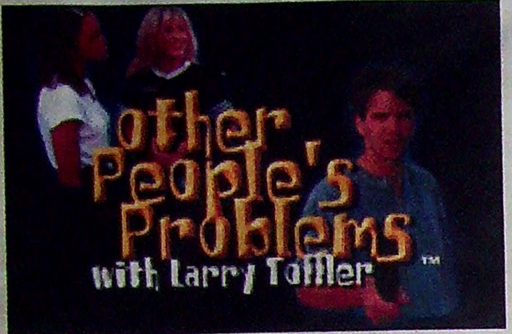
http://www.tnuva.co.il

הסכנות שבחלב פרה, ועד כמה העולם נראה יותר טוב כשאם מניקה את תינוקה – באתר של האגודה הבינלאומית לקידום ההנקה:

http://www.clark.net/pub/activist/bfpage/bfpage.html

עצות שלא צריך

זבשי"ם

החיים הם אכן אירוע מלא בעיות, והעולם מלא וגדוש במנדבי עצות חינם. גם באינטרנט אפשר למצוא לא מעט אתרי ייעוץ, והסימפטי מכולם הוא קרוב לוודאי זה הקרוי "בעיותיהם של אנשים אחרים". האתר מרהיב, בכל קנה מידה, צבעוני וערוך היטב ושופע קטעי צליל ווידאו. כאן אפשר לקרוא קיטורים, טענות ומענות, לעיין בעצות המחולקות ביד נדיבה ובמיטב הקלישאות האמריקאיות ולהקשיב או לצפות באמריקאים קשי יום המקטרים על הכל: מאהבות נכזבות, דרך סקס רופס ועד להתנכלויות מצד השכנים והמחותנים. אם מעמידים פנים שצרות כאלה יש באמת רק לאנשים אחרים, האתר הזה הוא חוויה תרפויטית לא רעה: לרוב החבר'ה יש אמנם בעיות טריוויאליות לחלוטין, אבל חלק מהם אקסהביציוניסטים כל כך שהם לא מסתפקים בפרסום הקרעכצען שלהם, אלא מבקשים מהמבקרים באתר להצביע ולהחליט עבורם מהי דרך הפעולה שכדאי להם לנקוט בה כדי להתמודד עם בעיותיהם. עצות חכמות ממש לא תמצאו כאן, אבל כמו בכל אופרת סבון טובה, תוכלו לבקר באתר מדי שבוע ולעקוב אחר ההתפתחויות אצל האומללים התורנים.

http://www2.paramount.com/opp/index.html

כסף זה לא הכל

מפתיע, אבל האתר הקרוי "איך להתעשר לאט" נולד באמריקה – ואין מאחוריו שום גימיק, רק שלל עצות מעשיות יותר או פחות, המנסות ללמד את הציבור איך לעשות כסף בשקדנות, לאט לאט אבל בטוח.

עיצובו המשמים של האתר מסתיר שפע אינפורמציה, המחולקת לקטגוריות ותת קטגוריות, כמו במלאכת מחשבת של פקיד ארכיון בכיר. אף אחת מהעצות לא תפיל אף אחד מהכיסא, למרות שמאחורי כל זה מסתתרת לבטח כוונה טובה: למה ללכת לקולג', איזה מקצועות הכי כדאי ללמוד, איך לעבוד מהבית ולהרוויח כסף ללא הכשרה מקצועית, איך יכולה המכונית שלך להכניס לך מינימום 3,000 דולר לשנה, מה לעשות עם החובות שלך ועוד ועוד. בימים של טרום אינטרנט אפשר היה לסכם את כל העצות הללו בכותרת "קום בחור עצל וצא לעבודה".

http://www.getrichslow.com

עצות, נבעך

אחרי שלמדתם שכל אחד בעצם יכול לתת עצות, ותמיד יהיה מי שיקשיב לו, זה הזמן לבקר את אתר "העצות למהססים". כאן לא רק יחלקו לכם, בחינם, עצות בכל עניין ותחום, אלא גם יאפשרו לכם לענות לשאלות של פונים אחרים לאתר, ולייעץ להם ממיטב ניסיון חייכם העשיר. "עצות למהססים" הוא אתר חביב, שמנסה לתקל כל בעיה ברמת הפרט: סכסוכי שכנים, אהובות נוטשות, בעלים בוגדניים, ילדים סוררים ואפילו בעיות אישיות הנוגעות להתכווצויות שרירים או שיפור מיומנות זריקת החכה בשעת הדיג. העובדה שלאף אחד שם אין שום דבר חכם לומר, לא צריכה להרתיע אתכם מלקחת חלק בחינגה – ולשלוח את המרשם שלכם לאושר.

http://www.cfw.com/~lorelei

ניתוחים פלסטיים

היועץ המקוון

ניתוחים פלסטיים קוסמטיים אינם נחשבים בדרך כלל עניין של חיים ומוות, וקשה לתאר סצינה שבה מובהל לחדר המיון חולה המעוניין ליישר את גבנונית אפו. ובכל זאת, עבור הפציינטים של ד"ר ארדוארד ג'ונאס דומנסקיס יש משהו בהול בניתוחים הקוסמטיים, עד כדי כך שהם נזקקו לשירות און־ליין באמצעותו יכול הרופא המנתח לייעץ להם בזמן אמת.

האתר של ד"ר דומנסקיס משתמש בשירותיה של מצלמת וידאו, באמצעותה יכולים להתחבר המועמדים לניתוח למרפאתו. הוא מצדו בוחן את פניהם, או איברים אחרים שהם סבורים כי ראוי לשפץ, ולאחר מבט כללי חורץ גורלות.

ד"ר דומנסקיס, ראשון הרופאים המקוונים באינטרנט, הוא חבר באגודה האמריקאית של המנתחים הפלסטיים. השירות החדש שלו – שנפתח אך החודש – מיועד בעיקר למי שמחפש פרטיות מוחלטת, ורוצה להבטיח שאיש לא יראה אותו נכנס או יוצא מן המרפאה. הניתוח הקוסמופוליטי מוצעם בשל העובדה שבאתר ישנם עמודים בשבע שפות שונות (לא כולל עברית). לאחר קריאת ההסברים, הלקוחות מתבקשים לקבוע פגישה, בדואר אלקטרוני או פקס שלאחריה תתקיים שיחת הייעוץ הווידאופונית, ובסיומה מבטיח הרופא הצעת מחיר. חצי שעה ראשונה של ייעוץ כזה עולה 100 דולר, אבל עבור הפציינטים הרציניים כל זה בטח נחשב כסף קטן.

http://www.surgery-plastic.com

חושפים את פרצופיהם

אצל ד"ר סטיבן מ. דננברג, מנתח פלסטי אף הוא, הלקוחות אינם יכולים לחשוף את פרצופם האמיתי בווידאו, אבל לעומת זאת הם יכולים לחטט בגלריה אינטרנטית כמעט של תמונות לפני ואחרי, של כל אלה שעברו תחת אזמלו המיומן של הרופא.

האתר רחב הידיים של ד"ר דננברג, נועד לשכנע את המתלבטים ביתרונות הגלומים בניתוח קוסמטי באמצעות שורה של הוכחות מצולמות: אפים מעוקלים שהפכו סולדים, פנים נפולות שנמתחו וגוהצו, עפעפיים שמוטים שניעורו לחיים חדשים. בהנחה שמי שמתכנן לעבור את החוויה בעצמו רוצה לדעת כמה שיותר, אפשר למצוא באתר גם תיאורים של ניתוחים צעד־אחר־צעד, כולל תמונות שצולמו במהלך הניתוח והסברים רפואיים וטכניים.

עוד באתר: תשובות לשאלות נפוצות בנושא, ותפריט מלא של הניתוחים שניתן לבצע שם וכמובן: חישוב עלויות.

http://www.facialsurgery.com

לאוחזים בסכין

מאחר שניתוחים פלסטיים הם עניין דינמי, לא רק מבחינה אופנתית אלא גם בפן המקצועי שלהם, נדרשים העוסקים בהם למעקב שוטף אחרי החידושים וההמצאות. ברווח בשביל זה נולד אתר המקורות, המיוחד כולו להתפתחויות בתחום הרפואה הקוסמטית. הכניסה אליו מומלצת לאנשי מקצוע – הרוצים לרענן את הטכניקה, ולבדוק אילו מאמרים חדשים התפרסמו ומה מציעות החברות המייצרות מכשור רפואי. הגרפיקה של האתר מאוד אסתטית, והוא מחולק בצורה קלה לניווט לכמה אגפים. מומלץ למנתח הרוצה לשרוד את התחרות הפרועה בשוק.

http://psourcelink.com

לידיעת הגולשים

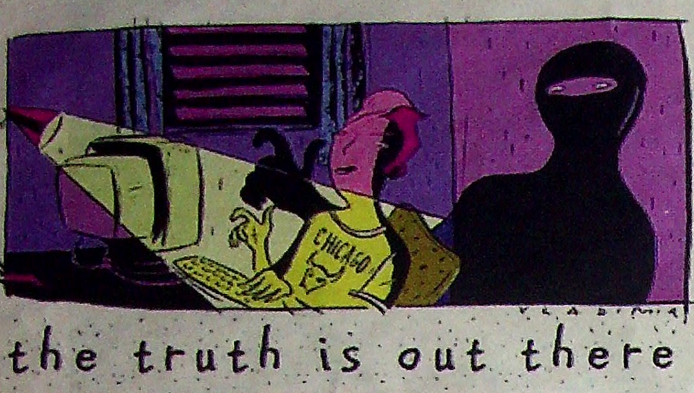
אתר הקפטן:
http://www.haaretz.co.il/captain

המצעד

עשרת אתרי הילדים הנבחרים ברשת על פי מנוע החיפוש לייקוס:
(http://www.lycos.com)

- http://www.public.iastate.edu/~jmilne/pooh.html
- http://www.nj.com/yucky/index.html
- http://www.coax.net/annie
- http://www.infoshare.ca/csm/index.htm
- http://www.ucalgary.ca/~dkbrown
- http://www.interport.net/kids_space
- http://www.faoschwarz.com
- http://www.splash.com
- http://www.mofile.fi/santa
- http://www.mcs.net/~werner/yester.html

אתרים חדשים

"סיטי גייד" הוא פרויקט שאפתני־משהו, שמטרתו המוצהרת לתפקד כמדריך לכל סוגי הבילוי בכל הארץ. המדריך – מעין מקבילה ישראלית לאתרי ה"סיידווק" של מיקרוסופט – מחולק לפי אזורים, ומאפשר חיפוש על פי הפעילות הרצויה (סרטים, הצגות, מסעדות, פאבים וכו'), האזור המדויק (תל אביב, למשל, מחולקת לכ־20 תתי־אזורים), והיום המבוקש. כל אייטם (מסעדה, סרט, תערוכה) זוכה לביקורת קצרה, סקירה של פונקציות חשובות (גישה לנכים, ישיבה בחוץ, טלפון, פקס, אפשרות למשלוח וכו') וגם המלצה (אם יש). הגרפיקה מלבבת, החיפוש מהיר ויעיל, ולמעט כמה טעויות סיווג – בהחלט מדובר בדבר הבא.

http://www.cityguide.co.il

ביקור באתר החדש של בן וג'רי עושה מצב רוח טוב כמעט כמו לאכול את הגלידה שלהם. אותה רוח של קלילות ואהבת האדם והארץ שורה גם כאן. יש באתר רשימה של כל הטעמים, בית קברות לטעמים שעברו מן העולם ואפשר גם – תאמינו או לא – להזמין גלידה בדואר. התוואים היקרים מוורמונט יארזו את הטעם הנבחר בקרח יבש וישלחו אותו לכל מקום (בתנאי – וזאת אכן בעיה קלה – שהוא בארה"ב).

http://www.benjerry.com

נייג'ל פרי הוא עיתונאי בריטי, שמאז 1989 חי בגדה המערבית, ובשנתיים האחרונות הוא הוובמאסטר של אוניברסיטת ביר זית. באתר חדש הוא מפרסם "יומן אישי של הבעיה הישראלית־פלשתינית", שהוא יותר מיומן אירועים, וגם יותר מיומן אישי. יש בו תובנות מעניינות על מצבנו הכאוב, וזווית מעניינת של מי שמסתכל על הדברים קצת מבפנים וקצת מבחוץ.

http://www.birzeit.edu/diary

האתר הזה קם ועשה מעשה: ריכז את כל המידע, הלינקים, הטיפים והתשובות לאנשי משחקי המחשב. באתר עצמו אפשר להוריד דמויים, לצ'טצ'ט עם בני מינכם וללמוד איך לשקר כדי לעבור מסכים, אבל הגדולה האמיתית היא בשפע הקישורים המסודרים לאתרי משחקים, אתרים של שותפות (shareware), מגזינים און־ליין למשחקים וכיוצא באלה.

http://www.gamerzone.com

עוד אתר במתכונת "האתר המגניב של היום", והפעם – בענייני כלבים. אם יש אנשים (בודדים אמנם) שמקימים אתרים לכבוד החלבן שלהם או כדי לתפוס רוחות שמסתובבות להם בחדר, לא תתפלאו בוודאי לגלות שמאות אתרים ברשת מיוחדים לידידו הטוב של האדם, שהיה ונשאר – אינטרנט או לא – הכלב. צוות מיומן בעל ניסיון חיים עשיר סוקר את האתרים, ובוחר את הטובים מביניהם. תוכלו למצוא כאן אתרים שמוקדשים לשמות, טיפול, ואילוף, קבוצות תמיכה לאנשים שכלבם הלך מהם בטרם עת, וגם סתם הרבה אהבה שאינה תלויה בדבר.

http://www.st.rim.or.jp/~ito/d/dogmark.html

בהכנת המדור השתתפו: אליהו וידל, דפנה לווינזון, מיכל רווח

לימודי
מדיה דיגיטלית
במרכז הבינתחומי
הרצליה

התוכנית מיועדת לבעלי תואר ראשון בכל תחום

מ ס ל ו ל י   ה ת מ ח ו ת :

ע י צ ו ב   ו ה פ ק ת   מ ד י ה   ד י ג י ט ל י ת

משחקי מחשב ומוצרי בידור, אתרי Web אינטראקטיביים, ממשקי אדם-מכונה, אנימציה, וידיאו, סאונד ומציאות מדומה.

ט כ נ ו ל ו ג י ו ת   ל מ י ד ה

סביבות למידה מבוססות אינטרנט, תוכניות הדרכה ממוחשבות, לומדות ושרותי חינוך.

ש י ו ו ק   ו פ י ר ס ו ם   א י נ ט ר א ק ט י ב י

מערכות שיווק בסביבת האינטרנט והטלויזיה האינטראקטיבית, הטמעת טכנולוגיות מידע ומדיה במערכות פירסום, דיוור והפצה.

יום פתוח יתקיים ביום חמישי, 3.7.97 בשעה 18:30
בקמפוס המרכז הבינתחומי, רחוב נתן אלתרמן פינת כנפי נשרים, הרצליה

קשר בראל

המרכז הבינתחומי הרצליה

טלפונים: 09-9527200 / 09-9527258 / http://www.idc.ac.il